

Kıbrıs'ta

Aylık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Aralık 2007, Yıl 11, Sayı:253 Fiyatı:1.50 YTL (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-GERÇEK-HÜKÜMETİ
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ANTI-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Emperyalizmin kirli oyunlarına karşı sesimizi yükseltelim!

“Türk'ten Türk'e”

Kampanyası Değil,

Emperyalizme Karşı

Birleşik Cephe!

Bu Sayı Neler Var?**Makaleler**

Neler Oluyor Neler.....	3
Bir Zamanlar "Türk'ten Türk'e" Kampanyası.....	4
ÖRP Güçleniyor.....	5
Hiçbir Şey Görüldüğü Gibi Değildir!.....	7
Emperyalist Basının Düzmece Haberleri, Stalin ve Afrika Yazarları.....	10
Ledra Kapısı(Lokmacı Barikatı) Neden Açılmıyor?.....	14

Köşe Yazıları

Sosyalist Gözlem.....	6
Yakın Takip.....	7

Haber-Yorum

Faşizme Hayır! Yaşasın Halkların Kardeşliği.....	4
KSP TIP-İŞ'in Grevine Destek Belirtti.....	6
İşçilerin Birliği Zaferi Getirecek.....	11
Kime ve Neye Göre Vatandaşlık.....	14

Kültür-Sanat

Arbeit Macht Frei.....	8
Şarap, Sanat ve Mutlu Bir Dünya.....	9

Bilim Dünyası

Kök Hücre Dalında Devrim.....	12
Antrepolarda Otomasyon.....	12
Her Çocuk İçin Bir Laptop.....	12

Klasiklerden

Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları, Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği: Tezler.....	15
--	----

Arka Sayfa

KSP'den Güney Kıbrıs Halkına Çağrı....	16
--	----

**KSG'den
Okuyucuya****"Türk'ten Türk'e" kampanyası değil,
emperyalizme karşı birleşik cephe!**

Vakti zamanında Türk'ten Türk'e kampanyası vardı.

Türk tüccar dışında birisinden mal alan Kıbrıslı Türk, teşkilat tarafından cezalandırılırdı.

Türk tüccar, Rum tüccardan 5'e aldığı malı 15'e satar, köşeyi dönerdi.

Türk'ten Türk'e kampanyası Türk tüccarlar için geçerli değildi. Kazıklanmak, Kıbrıslı Türk'ün "kaderiydi"...

Şimdi bunun benzeri, çözümcü CTP tarafından uygulanıyor.

Güneyle alışveriş konusunda kopartılan yaygara, bunun en açık örneği.

Zamanında Kıbrıs Türkü'nün varoluş mücadelesi bunun gerekçesiydi.

Egemenler için gerekçeden bol ne var?

Şimdi de gerekçe şap hastalığı oldu.

Hastalığın kuzeye geçmesi halinde, hayvancılık sektörünün çökeceği iddia ediliyor.

Güney Kıbrıs'ta çökmeyen hayvancılık kuzeyde çökecek!

İlişkiler gerginleştikçe gerginleşiyor, bahaneler birbirini kovalıyor.

Çocuğun elindeki çikolataya varana kadar çok sıkı "vatansever" önlemler alınıyor.

İzlenen siyaset, şu dönemde güneyle ilişkilerin gergin tutulmasını şart koşuyor.

Güneyde gerçekleşecek olan başkanlık seçimlerinin bu süreçte etkisi var mıdır bilinmez; ancak yaşananlar, birleşik Kıbrıs, çözüm, barış diye meydanları inletenlerin geldiği noktayı bizlere çok iyi gösteriyor.

Şubat 2008'de güneyde gerçekleşecek başkanlık seçimlerinden sonra, Kıbrıs sorunu konusunda yeni gelişmelerin olacağı söylentileri yayılıyor.

Biz KSG olarak bir kez daha vurgulama ihtiyacı hissediyoruz:

Temeli milli sorun olan, Kıbrıs'ta yaşayan milletlerin kardeşçe mi yoksa birbirlerini boğazlayarak mı yaşayacağı meselesi olan Kıbrıs sorununun burjuva temelde çözümünün, milletlerin kardeşçe birarada yaşaması şeklinde olamayacağı tüm insanlık tarihi tarafından ispatlanmıştır.

İşte bu bağlamda, burjuvazi şimdiden önlemler geliştirmekte ve Kıbrıs'ta yaşayan milletler arasında sürekli olarak ayrılıkçı anlayışları geliştirmeye çalışmaktadır.

Askeri makamlar tarafından hükümete dayatılan "Kapılardaki denetimleri ya siz artırırız, ya da bu denetimleri biz yaparız!"

şeklindeki baskının sonuç verdiği ve çözüm için hükümete geldiğini iddia eden CTP'nin bu baskılara boyun eğdiği görülmektedir!

Görülen odur ki, kuzeydeki rejimi yönetenler önümüzdeki dönemde burjuva temelde bile bir anlaşma yapmayı tercih etmiyorlar!

Onlar için bugünkü statüko, onların çıkarlarını en iyi şekilde korumaktadır.

Kıbrıs'ta yaşayan ve Kıbrıs'ta kardeşçe, insanca yaşamak isteyen herkes uyanık olmak ve emperyalizmin adamız üzerinde yürüttüğü planlara karşı ortak mücadele vermek durumundadır.

Aksi halde; bugün nasıl ki "Türk'ten Türk'e"

kampanyalarının yeniden hayata geçirilmesi ihtiyacı hissedilebiliyor, yarın toplumları birbirine

kırdırma ve birbirlerini katletmelerini sağlama yöntemleri de hayata geçirilebilir!

Geçmişten ders almalı ve "Ortak Vatan İçin Ortak Mücadele!

Emperyalizme Karşı Birleşik

Cephe!" şiarlarını yükseltmeliyiz!

Neler Oluyor Neler...

DP'DE NELER OLUYOR? KIBRISLI EŞEKLERE NE OLDU?

R. R. Denктаş Kıbrıslı olan tek şeyin Kıbrıs eşeği olduğunu ilan etmişti. Şimdilerde DP, "Kıbrıslı Türklerin" iradelerine sahip çıkıyor.

DP Başkanı Denктаş ne demek istiyor? Ne demektir Kıbrıslı Türk?

Kıbrıslı olan tek şey eşeklerse, DP Başkanı Denктаş da Kıbrıslı Türklerin iradelerini savunuyorsa, DP eşeklerin iradesini mi savunuyor, yoksa Kıbrıs'taki Türkleri eşek mi ilan etti?

Anlayan beri gelsin, veya DP bir zahmet izah etsin de biz de anlayalım.

DP'DE NELER OLUYOR? TÜRKİYELİ TÜRK MÜ DEDİNİZ?

DP Başkanı Denктаş'ın demesine göre, Kıbrıslı Türklerin iradesini Türkiye'deki Türklerin hükümetinin hükümranlığı altında bırakanlar varmış. CTP-ÖRP hükümeti gibisinden. Bu kötü birşeymiş, tuzluya patlarmış. Kıbrıslı Türklerin iradesi Türkiyeli olanlar tarafından ayaklar altına alınmamalıymış.

Vay canına!

Biz bunca yıl birleşik cephe dedik olmadı, ama Afrika ve bilumum yazarı, AB Derneği ve bilumum taraftarı, başta YKP olmak üzere BKP, TDP, bilumum Kıbrıslı Türklük savunucusu partiler, tüm bu Kıbrıslılar, DP Başkanı Denктаş'ın Kıbrıslı Türklerin iradelerini savunmak için yaptığı bu birleşik cephe çağrısına olumlu cevap verilerse şaşmamalı.

Eski Cumhurbaşkanı Denктаş ne der bu Kıbrıslılık işine ben bilemem valla! DP bilir!

Türkiyeli göçmenlerin oy hakkı konusunda bir serzenişte bulunmadı DP Başkanı Denктаş. Bu konuda kararlı davranırsa, Kıbrıslı Türklerin iradesini savunma babında, yukarıdaki kesimle ve de UBP ile birlikte tam bir cephe oluşturabilirler. Şener sevinecek bu işe! Eski birlik fikirleri en nihayet gerçekleştirme imkanı bulabilir!

Biz mi?

Hele DP şu Kıbrıslılar neyin nesidir bir söylesin de düşünürüz.

ABU DABİ

Abu Dabi'de, çalışan hemen her işçi Hindistan, Pakistan, Bangladeş'ten gelme müslüman kardeşim. Bu işçiler kelimenin tam anlamıyla köle gibi çalışıyorlar. Yaşam şartları aşırı kötü. Maaşlarını alamama durumları bile ortaya çıkabiliyor. İş kazalarında ölenlerin haddi hesabı yok. Yerli nüfusun en az üç misli bu şartlarda çalışan işçi var. Üst tabaka yerliler ve de tabii ki İngilizlerden oluşuyor. Yerlilerin çoğunluğu da bu bolluktan relatif olarak faydalanan, hali vakti yerindelerden oluşuyor.

Yabancı işçiler yerli olmadıkları bahane gösterilip tüm haklardan mahrum ediliyorlar. Oy verme hakları yok.

Sendikalaşma hakları yok. Haklarını koruma hakları yok.

Burjuvalar için, feodaller için ne güzel bir sistem değil mi?

Yerliler, yani vatandaşların gerçi pek hakları yok, ama yine de yabancı işçilere kıyasla ülkede hak sahibi olanlar bunlar. Ve bu vatandaşlar kımıldamazsa, ki relatif olarak şartları fena değil,

dolayısıyla pek kımıldamıyorlar, yabancı işçiler de her kımıldadıklarında ülke dışına sürülürlerse (öldürülmezlerse o da), bu düzen de böyle sürer gider. Tâ ki Amerika veya İngiltere ortalığı karıştırmak zorunda kalsın.

Kıbrıs'ta, bilhassa Kıbrıs'ın kuzeyinde kimler ne haltlar karıştırıyor dersiniz? Bu arada güneyde de? Sınır kapılarını kim neden açtıydı bilen var mı? Kuzeydeki vatandaşları biraz rahatlatmak içindi yanılmıyorsam.

Rahatlasınlar ki isyan etmesinler.

DENİZ BAYKAL VE BAHÇELİ TÜRKŞ

Deniz Baykal'ı duydunuz mu? Hani şu yeni, en sonuncu Kürt politikasını anlattığı sırada. Ben duydum! Ağzım bir karış açık kaldı derler ya, aynen öyle oldu. Kürtleri asacak, kesecek, dışarıya operasyonlar yapacak, Amerika'yı takmayacak adam, Kürtlerin çocuklarını okutmaya karar verdi. Asarak keserek değil de, okutarak emperyalistlik yaparlar ya; o türden bir emperyalist siyaset formüle etti. Asmakla kesmekle olmazmış!

Bahçeli Türkeş fena kızdı bu işe ama, ona da inanmayın. Siz gördünüz mü Bahçeli Türkeş'in IMF karşısında hazırola duruşunu

hiç? Türk'ün askeri diye ona derler işte. Hazırola duruşun mükemmel bir örneği. Amerikalılar askerlerine örnek olsun diye o hazırola duruşun videosunu gösteriyorlarmış demelerine göre. Ama onu diyen Amerikalı. İnanmayın. Yalancıldır.

İŞÇİLERİN BAĞIMSIZ GÜCÜ

Geleceğin barbarlık şartlarındaki sınıf savaşlarında ve milli savaşlarda, işçilerin bağımsız gücüne dayanmayan; barbarlaşır ve barbarların işine yarar. Ya bu gücü hazırlayacak, onun insanlık ışığı saçan yaşamına ve savaşımına dayanacağız, bunu becereceğiz, ya da bu diyardan gideceğiz!

Burjuvazi komünistlerin demokrasi aşkını, insan aşkını, devrimci şiddeti yerli yerinde ve

insan canını korumak için akıllı bir şekilde kullanan yaklaşımını yok etmek istiyor. Bu yaklaşımı komünist saflarda bilinmez kılmak istiyor. Devrimci şiddeti maskaralık, aptallık ve giderek barbarca bir şiddet türü olarak lanse ediyor ve tembel kafalı, sınıftan ve onun ideolojisinden kopuk birileri

de bu rezalet önermeleri alıp, kabullenip komünizm adına piyasaya sürüyor.

Burjuvazinin dünyayı barbarlaştırma planları arasında; burjuvazinin bizzat kendisinin aşırı barbarca şiddet uygulayan kurumları haricinde oluşturduğu eski sivil faşist çeteler yanında her tarafı saran, her türden dini görüşlere dayanarak barbarlığı haklılaştıran, diğer dinlerden insanların canını hiçe sayan, ve esas ve temel hedef olarak dinsiz komünizmi hedef alması için beslenmekte olan çeşitli dinlerden barbar çetelerin oluşturulması ve yaygınlaştırılması planı var. Ve bu yeterli görülmediği için, bizzat komünizmin içinde barbar çeteler oluşturulmak istenmektedir. Demokrasiden bahsederken barbarlığın dik alasına zemin hazırlamaktalar. Öyle bir dünya yaratacaklar ki, orada herşey silahın ucunda olacak. Irak

gibi olacak, eski Lübnan gibi olacak. Her yer öyle olacak. Kongo gibi olacak. Afrika gibi.

Komünizmi öğrenmek, onun insanlık sevgisi ve insanlık aşkı dolu öğretisinin barbarlaştırılmasına mücadele etmemek, ve bu öğretiyi işçilere ve tüm

ulusa ulaştırmak; Stalin'in çocukları olmak; burjuvazinin barbarlık planlarını teşhir etmek, demokrasiyi savunmak ve uygulamak, insanlığı, insan canını her türlü barbarlıktan korumak; barbarları yerle bir etmek. Temel ve sürekli görevimiz budur.

Bu görevi yerine getirmenin tek yolu işçileri komünizme kazanmaktır.

Faşizme Hayır! Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Son dönemde ülkemizde ve bölge ülkelerde emperyalistler tarafından yaratılmaya çalışılan burjuva-şoven milliyetçiliğe karşı tepki göstermek ve faşizme karşı mücadeledeki kararlılığı ortaya koymak için 28 Kasım Çarşamba akşamı; aralarında Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi ve E.K.İ.M. Kültür Merkezi'nin de bulunduğu bir dizi gençlik örgütlenmesi ortak bir etkinlik düzenledi. Lefkoşa'daki KTÖS lokalinde gerçekleştirilen etkinliğe 50 civarında kişi katıldı. Etkinlikte farklı ekipler müzik ve şiirlerle geceye katkı koyarken, son dönemde faşist gruplar tarafından taciz ve saldırıya uğrayan sanatçı Neşe Yaşın da şiirleri ve kısa öyküleri ile etkinliğe katılarak destek verdi.

Etkinlik öncesi Tertip Komitesi tarafından yapılan yazılı çağrıda şunlara yer verildi:

"Bizler Kıbrıs'ta yaşayan ilerici, demokratlar ve devrimciler olarak bir araya gelmiş bulunuyoruz. Son dönemde gerici kesimler tarafından gerek ülkemizde gerekse ülkemizin içinde olduğu coğrafyada yaşayan halkların milli ve dini hislerinin kullanıldığını dikkatle takip etmekteyiz. Son zamanlarda özellikle Afrika gazetesine, Neşe Yaşın'a ve bir

dizi diğer ilerici kişi ve yapıya yapılan saldırılarla ülkemize taşınmaya çalışılan gerilim bizleri harekete geçmeye zorluyor. Bu gerici kesimlerin kendi çıkarları için halklar arasında yaratmaya çalıştıkları düşmanca hareketlere, şoven milliyetçiliğine ve faşizme karşı "halkların kardeşliği"ni haykırarak için bizler 28 Kasım Çarşamba akşamı saat 19:00'da KTÖS Lokalinde bir araya geliyoruz. Etkinlikte değerli sanatçı Neşe Yaşın da şiirleriyle aramızda olacaktır.

Düzenlenecek olan etkinlikte şiirler, şarkılar ve faşizme karşı ortak mücadele üzerine sohbetler yer alacaktır.

Halklar arasında düşmanlık yayanlara ve savaş çığırıklığı yapanlara karşı kararlı bir ses vermek için tüm ilerici, demokrat ve devrimcileri bu ortak etkinliğe katılmaya ve en güçlü şekilde ses vermeye çağırıyoruz.

Etkinlik Tertip Komitesi: Asi Kültür Merkezi, Baraka Kültür Merkezi, Birleşik Kıbrıs Partisi Gençlik Kolları, Derince Kültür Merkezi E.K.İ.M. Kültür Merkezi, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi, Pejmurde, Yeni Kıbrıs Partisi Gençlik."

Bir Zamanlar "Türk'ten Türk'e" Kampanyası...

Mizah özellikle kara mizah, halkın emekçilerin elinde tarihin her döneminde muhteşem bir direniş aracı, devrimci bir silaha dönüşür.

Halkın kendi yaşam deneyimlerinin derinliklerinden gelen bilgeliği ile yaratmış olduğu espriler, en kanlı diktatörlerin en baskıcı rejimleri karşısında bile hem etkili bir direniş aracı olmuş hem de kitlelere moral sağlamıştır.

TMT terörünün Kıbrıs Türk toplumunu iyice ezdiği, silahlı TMT çetelerinin astığı astık, kestiği kestik olan 1960'lı yıllarda Denктаş ve TMT bir gençlik teşkilatı kurmaya karar vererek, başına da Türkiye'de Türk Milli Talebe Cemiyeti başkan yardımcılığı yapmış birisini getirdi.

Celal Hordan adındaki bu şahıs maşa olarak kullanıldı ve o günlerde başlatılmış olan, "Türk'ten Türk'e kampanyasını tamamlayıcı ve destekleyici ikinci bir kampanya ile Kıbrıs Türkü'nü "Türkleştirme" operasyonu başlatıldı.

Sonradan Türkiye'de asker kaçağı olduğu anlaşılan bu sözde milliyetçi Celal Hordan ile müthiş bir vatan-millet-Sakarya edebiyatı arkasına saklanan TMT liderliği bir yandan Türk köylerinin orijinal adlarını Türkleştirme, öte yandan Kıbrıs Türkçesini Yunanca kelimelerden

temizlemeye girişirken buna paralel olarak vatandaşın hamaset yolu ile büyük miktarda para toplamaya başladı. Sonradan toplanan paranın hesabını veremeyen TMT liderliği, Celal Hordan'ı ülkeden gizemli bir şekilde gönderdi ve hesabı verilemeyen parayı Hordan'ın çalıp kaçtığı dedikodularının arkasına gizlenerek paranın hesabını bugün oldu hala daha topluma vermedi.

Müthiş bir militarist terör estirilen o günlerde Hordan halktan iki türlü para topluyordu. Birincisi sözde bağışlar (estirilen hamaset fırtınasının ardından tıpkı şimdi şehit aileleri yararına toplanan bağışlar gibi "me to zori" bağışlar!), ikincisi de cezalar. Rumlardan alışveriş yapmaya dayak veya para cezası uygulanırken, konuşma esnasında Türkçe olmayan bir kelime kullanan vatandaşlara da her Rumca kelime için 2 şilin ceza ödetiliyordu. Birçok Kıbrıs Türk köyünde o dönemde Rumca'nın hala halkın ana dili olduğunu, böyle olmayan bölgelerde de vatandaşın Türkçe içerisinde bol miktarda Rumca kullandığını (tıpkı hala bugün Kıbrıs Rumcasında bol miktarda Türkçe sözcük olduğu gibi) düşünürsek, bunun ne kadar faşist, kafatasçı, ırkçı bir uygulama

olduğu daha kolay anlaşılır.

İşte o günlerden halkın yaratıcı espri gücüyle TMT faşizmini dalgaya aldığı bir fıkrayı sizlerle paylaşmak istiyoruz...

Mağusa kazasına bağlı Artemi köyünün adı Arıdamı olarak değiştirilmişti. Artemili ihtiyarcığın biri, bir gün şehere inmiş. Girne Kapısı'ndan şehere dizlikli bir ihtiyarın girdiğini gören TMT militanları, "bizim kahve paraları çıktı, ihtiyarı biraz sohbe tutarsak mutlaka birkaç kelime Rumca konuşur biz de brostimoyu (ceza)ı kaparız" düşüncesiyle yolunu kesmişler.

- Ee şehere hoşgelling be amca!
- Hoşbulduğ evladım.
- Nerelising ya be amca sen, hangi köyden gelding?
İhtiyar tiplerden vaziyeti fark etmiş. Tam ağzını açıp;
- Aaa... (diye başlayıp. Artemi diyecekken son anda ağız değiştirmiş)
- ..aaananın a... gibi bir şeydi ayoğlum ama aha onuttum neydi bizim köyün yengi adı!!

O dönemi yaşayan bir yoldaşımızın başından geçen bir başka anı ise şöyle;

"Celal Hordan'ın yaptığı en büyük soygunu anımsıyorum. Teşkilata para toplamak amacı ile halkın parmaklarındaki yüzükleri (alyansları) kabul etmeye başladılar. Evlilik yüzüklerini çıkarıp teşkilata bağışlayan çiftlerin adları, günlük gazetelerde yayınlanmaya başladı. Verenler gururlandılar, vermeyenlere fena gözle bakılmaya başlandı. Köylerde, mahallelerde günlük listeyi inceleyen dedikodu takımı, vermeyenlere 'vatan haini' gözüyle bakmaya başladı. Çünkü para saklanabilirdi ama yüzük parmaktaydı. Gazetelerin orta sayfaları, yüzüklerini verenlerle aylarca dolup taşı. Psikolojik baskı o kadar çok arttı ki vermeyen kalmadı. Toplamını bugün bile hiç kimse bilemiyor. Fısıltı gazeteleri bunun toplamının torbalarla hesaplandığı görüşünde. Bunlar bir yerlerde eritilip ceplendi. Yayınlanan listelerin içinde bir gün anne ve babamın da isimlerini gördüm. Şimdilik kurtulmuşuk. Ve bu aynı insanlar sinemalarda, şehre gelen köylüye, meydandaki saati satan üçkağıtçının filminde kahkahalarla gülüyorlardı.

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

Memleket gerçekleri ve temiz siyaset: Raşit Pertev olayı

Kasım ayında KKTC'nin zirvesinde ilginç bir gelişme yaşandı.

Cumhurbaşkanı M.A.Talat'ın müsteşarı Raşit Pertev görevinden istifa etti.

Yeni bir siyasi parti kurarak siyasette daha etkin bir rol alma iddiasıyla istifa eden Pertev, giderayak ilginç beyanlarda bulundu.

CTP ile UBP'nin kapanacağını iddia edebilecek kadar ileri giden Pertev'in iddiaları halkımızın o geleneksel bilgeliğine başvurduğumuzda, "söyleyene değil söyletene bak" sözünü bizlere hatırlattı.

Eşi de TC Yardım Heyeti'nde çalışan Pertev'in neye dayanarak memleketin en büyük iki burjuva partisinin kapatılacağını iddia ettiği merak konusu oldu. Malum, TC Yardım Heyeti demek, KKTC'nin de facto hükümeti demektir.

TC Yardım Heyeti, KKTC bütçesine giden TC yardımlarının yönetildiği makamdır.

Biz şimdilik Pertev'le ilgili spekülasyonları bir yana koyarak, Pertev'in istifa ederken üzerinde durduğu bazı memleket gerçeklerine değinecek ve bunlarla ilgili olarak Pertev'in tavırlarını ele alacağız.

"Hükümetin ve siyasi partilerin durumu vahim..."

Yolsuzluklar arttı, etik ve ahlaki değerler hükümet tarafından ciddi şekilde yıpratıldı.

Çıkarıcılık ve partililik aldı yürüdü...

Vatandaşlar devlet kapılarında düşman muamelesi gördü, horlandı ve hatta ahlaksız tehditlere maruz kaldı...

Müsripliğin ve yolsuzlukların bilançosu ağır...

İçten ve dıştan bunca kaynağa rağmen hükümet maddi iflasın eşiğinde..."

Burada söylenenler KKTC'deki siyasi ve ekonomik manzaranın bir özeti.

Bunu söyleyen kim?

KSP ya da herhangi bir sol parti olsa, 'solcular gene şikayet ediyor' der, ciddiye bile almazlardı.

Eminim ki bu söylenenleri KSP dahil ülkemizdeki tüm sol ve muhalif partiler destekler. Ama bu tespitler ilk kez soldan değil, devletin zirvesinden geliyor. Çünkü bu tespitleri yapan kimse, KKTC Cumhurbaşkanı'nın müsteşarı Raşit Pertev!

O halde soruyorum;

Demek ki, Raşit beyciğim, vaziyet-i umumiye sizin oralardan böylesine vahim görünüyor! Peki siz bu tespitleriniz karşısında ne yaptınız?

İşgal ettiğiniz Cumhurbaşkanlığı müsteşarlığı gibi bir makamda bu rezaletleri seyretmekle mi yetindiniz?

'Yolsuzluklar arttı' dediğinize göre, birtakım yolsuzluklara bizzat tanık oldunuz, öyle değil mi Raşit bey?

'Etik ve ahlaki değerler hükümet tarafından ciddi şekilde yıpratıldı' dediğinize göre, bu değerlerin yıpratıldığı birtakım olaylara ve/veya ilişkilere bizzat tanık oldunuz, öyle değil mi Raşit bey?

'Çıkarıcılık ve partililik aldı yürüdü' dediğinize göre birtakım çıkarıcılık ve partizanlık olaylarına bizzat tanık oldunuz, öyle değil mi Raşit bey?

'Vatandaşın devlet kapılarında horlandığını' söylediğinize göre, siz de buna tanık oldunuz, öyle değil mi Raşit bey?

Cumhurbaşkanı müsteşarı ve TC Yardım Heyeti ile yakından ilişkili bir kimse olarak hükümetin maddi iflasın eşiğinde olduğunu söyleyebiliyorsanız, size inanmamak için bir sebebimiz mi var? Bunu sizden iyi başka kim bilecek Raşit bey?

Peki ama vaziyet buysa ve siz de bu vahim durumlara tanıklık etmişseniz, neden adalete başvurmadınız Raşit bey?

Yolsuzluk yapanlar için neden savcılığa suç duyurusunda bulunmadınız, Raşit bey?

Yoksa siz de mi KKTC adalet mekanizmasına güvenmiyorsunuz? Yoksa Cumhurbaşkanı müsteşarı bile olsanız yapacağınız suç duyurularının hasıraltı edileceğine inandığınız için savcılığa başvurmak yerine siyasi mücadeleye girmeyi

mi tercih ettiniz?

Eğer öyle ise aramıza hoşgeldiniz Raşit bey!!

"Benim gibi düşünen her Kıbrıslı Türk'ü yanımda görmek istiyorum" demişsiniz Raşit bey. Biz yolsuzluklar, rezillikler konusunda sizin gibi düşünüyoruz. Yanınıza gelmeye de hazırız. Ama önce kimin yanına geleceğimize iyice emin olmak istiyoruz.

Siz, "Kıbrıs Türkü'nün günden güne kötüye gitmesine, bir halk olarak elindeki fırsatları kaçırmamasına seyirci kalamayacağınızı" açıkladınız. Müsaadenizle bunu biraz açabilir miyiz Raşit bey?

Öyle güzel konuşuyorsunuz ki, duyan İsa Mesih Kıbrıs Türk toplumunu kurtarmak için yere indi sanır!

Siz Kıbrıs Türkü'nün hangi kötü gidişine dur demeye soyundunuz Raşit bey?

Kendi ülkesinde iradesinin elinden alınmasına mı? Ata malı topraklarına çapulcu ve yağmacıların el koymasına mı? Kendi ülkesinde azınlığa düşürülmesine mi? Yeni Türk'ten Türk'e kampanyaları ve hamaset kıskacı altında düşünce özgürlüğüne kilit vurulmasını mı önlemeye soyundunuz?

O halde beraberiz Raşit bey!

Yok eğer "dürüst kişilik" maskesi altında, halkımızın öfke ve tepkisini sen de CTP'nin yaptığı gibi işgal rejimine yamanarak eritmek peşindeysen, halkımızın haklı tepkileri karşısında "suç rejimde değil, hükümet edenlerdedir" diyerek bu tepkileri köreltmek niyetindeysen, yani CTP kılıklı yeni bir işbirlikçi olarak bize kendini satmaya çalışıyorsan, boşuna gayret ediyorsun Raşit bey.

İyisi mi, sen otur oturduğun yerde, o suya sabuna dokunmayan şiirlerini yaz ve kendini daha fazla kullandırma.

Unutma Raşit bey, emperyalist burjuvazi ve işbirlikçileri senin gibi çok adam harcadı!

Seni de kandırıyor birileri. Sorumlu oldukları tüm rezillikleri sana destek vererek düzeltereklerini söylüyorlar sana. İnanma! Bu işin sonunda iyice işbirlikçiye çıkacak adın. Kirlenmekten kendini bile kurtaramayacaksın.

ÖRP Güçlendiriliyor

ÖRP'nin geçtiğimiz ay yapılan 1. Olağan Kongresi'ne damga vuran olay, AKP kurmaylarının kongreye yoğun katılımı ve verilen destek mesajları oldu. "Tuhaf" bir şekilde, daha doğrusu yine güzel organize edilmiş bir operasyonla kuruluveren ve hükümet ortağı edilen ÖRP'nin "şahlanışı", özellikle sağ saflarda dışların gıcırdatılmasına ve "savaş tamamlarının" çalınmasına neden oluyor. Haksız da değiller hani...

ÖRP, ülkenin dört bir yanında, ilçelerden köylere kadar örgütleniyor. ÖRP'ye kitlesel katılımlar gerçekleşiyor. Daha geçtiğimiz ayın sonlarında sadece Vadili'de 350 kişi birden ÖRP'ye kaydoldu. Vadili köyünün nüfusu dikkate alındığında, bu katılımın ne kadar büyük olduğu rahatça görülebilir. Sadece Vadili de değil, birçok köyün sakinleri, muhtarları ile birlikte, birçok belediye başkanı yandaşlarıyla beraber ÖRP'ye

katılıyorlar. ÖRP ilçe ve bucak teşkilatlarını hızla oluşturuyor. Geçtiğimiz birkaç ay, devamlı ÖRP'nin açılışını yaptığı örgüt binalarının haberleriyle doldu. Bu işin maddi boyutunun nasıl karşılandığı ise bambaşka bir muamma olarak duruyor.

ÖRP'nin bu "güçlenişi" sebepsiz değil. TC egemenleri, Kıbrıs'ta dengelerle oynamak ihtiyacını hissediyor. Sadece "solda" değil, sağda da denge gerekiyor egemenler için. Bir tarafın fazla güçlenmesi, hem kendilerinin, hem de kontrolü altında tuttuğu diğer burjuva

gruplarının işine gelmiyor çünkü. TC egemenleri, Kıbrıs'taki patron takımını ve onların siyasi partilerini kimi zaman güçlendiriyor, kimi zamansa DP ve UBP ve hatta R. Denктаş örneğinde olduğu gibi

zayıflatıyor, koltuğundan ve devlet hazinelerinden ediyor. Kıbrıs'taki sermaye gruplarını kendi kontrolünde, dilediği güçte tutarak K.Kıbrıs üzerindeki kontrolünü kaybetmemenin yollarını çiziyor. ÖRP de bunun

bir başka örneği olarak karşımıza çıkıyor. Şimdiye kadar, o şaşaalı UBP, DP, R. Denктаş dönemlerinde bile TC hükümetleri hiçbir zaman ÖRP'ye olduğu gibi büyük ve açıktan destekler vermediler.

Kongrelerine Genel Başkan Yardımcısı düzeyinde katılıp övgü dolu destek mesajlarını hiç bu kadar açıktan vermediler. ÖRP'nin cılızlığının ve desteklenmesi zorunluluğunun farkında olan TC egemenleri, bu yollarla ÖRP'yi besleyip geliştirme uğraşındalar. Son ÖRP kongresi'ne katılan AKP'li bakan, milletvekilleri ve Genel Başkan Yardımcısı Egemen Bağış'ın varlığı ve yaptıkları konuşmalar bunun en açık kanıtı. AKP, yine kökü dışarıda bir parti oluşturdu ve onu dilediği gibi besliyor. Elbette bir gün ÖRP'ye de ihtiyaçları kalmadığında, onu da baba Denктаş gibi kolayca bir kenara itverecekler. Hatta Denктаş kadar, UBP kadar güçlenmesine bile izin vermeyecekler. Yaşananlar, dönemsel çıkarlar ve bir dönemi kapsamaması muhtemel olan Kıbrıs politikası doğrultusunda CTP ve ÖRP'de buldukları çıkar ilişkilerini koruyup geliştirme çabalarından başka bir şey değildir.

Yakın Takip

Akif AKSAKAL

Akif_aksakal@yahoo.com

Türk'e bakın

Yıllardır "Türk Devletleri Kurultaylarını" ırkçı, şovenist vb. tanımlamalarla ifade eden M. Ali Talat ve partisi CTP'de işler iyice değişti.

M. Ali Talat, KKTC Cumhurbaşkanı sıfatıyla geçtiğimiz ay Azerbaycan'da yapılan "Türk Dünyası Kurultayına" katıldı.

Köşede yer alan iki resme dikkatle bakınız. "Bozkurt" bayrağı altında konuşuyor devrimci Cumhurbaşkanı.

İkinci resme bakınız.

Türklerin Orta Asya'dan çıkışıyla ilgili mitolojik hikayelerden birisi olan "demir dövme ayinininde" ver ediyor çekici demirin üstüne.

Şu çekicin duruşuna bakar mısınız...

Şu Cumhurbaşkanı'nın Türklüğüne bakar mısınız...

Nasıl da aslan gibi değil mi?

Evet, aslan gibi çünkü, bir zamanlar "bir şekilde" savunup karşı çıktıkları işlerin şimdi bizzat içerisinde olmak, gerçekten büyük bir "aslanlık" istiyor.

Cumhurbaşkanı M. Ali Talat'ın da, yoldaşı Ferdi Sabit Soyer'in de bir tarzları var.

İkisi de, bir dönem temelsiz bir şekilde

savundukları "barış, demokrasi" gibi kavramlar ile partilerinin üzerine bir şekliyle yapışmış olan o tuhaf "solculuğu" terk etmek istemiyorlar.

Örneğin, ülkenin doğası sermaye güçleri tarafından talan mı ediliyor, Soyer patlatıyor demeci:

"Kıbrıslı Türkler'in refah seviyesini artırmak ve halkın mutlu bir şekilde yaşaması için yatırım şarttır"

Örneğin, ülkede TC'nin bir tatbikatı mı yapılıyor, Talat patlatıyor demeci:

"Barış istiyorsak, bu Türkiyesiz olmaz"

Örneğin, ülkede faşist gruplar kıpırdanmaya mı başlıyor, Soyer patlatıyor demeci:

"Bizler demokrasi ve insan haklarına inanan ve geçmişten beri bu yüce değerleri savunan insanlar olarak, insanların birbirlerine saygı duyması gerektiğine inanıyoruz"

Ne de yakıştı çekici eline öyle

Örneğin, TC'nin güdümündeki emperyalist amaçlarla toplanan Türk Dünyası Kurultayı'na katılmak mı icap ediyor, Talat patlatıyor demeci:

"Türk dünyasının, Kıbrıslı Türkler'in barış ve çözüm mücadelesinde arkamızda olduğunu görmek büyük bir mutluluk"

Yani, giriştikleri her gerici eylemi, her işbirlikçi hareketi, her emek düşmanı politikayı halkın hassas olduğu çözüm ve barış meselesi için yaptıklarını iddia ediyorlar.

Yahu, işgalci komutan kafana topuzu vuruyor, "Türklüğünü kanıtla lan!" demeye getiriyor, seni kendi memleketinde ezim ezim eziyor, sen hala bu lafları yutmayı, gumandanın karşısında hazırola geçebilmeyi barış, demokrasi ve çözüm meselesi için yaptığını iddia ediyorsun.

Kimi kandırdıklarını sanıyorlar çok merak ediyorum.

İşte son olarak da, bütün işbirlikçi

faşistlerin, derin güçlerin toplantısı olan Türk Dünyası Kurultayı'na da katıldılar.

Demir dövüldü...

"Yap!" deseler, Malkoçoğlu gibi kılıç kalkanla bile sahneye çıkacaklar.

Bir elleriyle "bozkurt" işareti yapmadıkları kaldı.

Bunlar yarın güneyle ilişkileri iyice gerip de savaş naraları atmaya başladıklarında da "barış için savaşıyoruz" derler.

Yerseniz tabii...

Bence yemeyin...

Yoksa bunlar bizi çiğ çiğ yiyecekler...

Uzun bir not: Türk Dünyası Kurultayı'nın ne kadar "Türk" olduğunu anlamak için, bu memleketlerin Türklük ulusal onurunu, değerlerini emperyalist güçlere sattıklarını görmek yeterli olacaktır. SSCB döneminde tüm ulusal değerlerini, geleneklerini, kültürlerini sosyalist temelde geliştirip yükseltme olanağına sahip olan bu Türki memleketlerin işbirlikçi idarecileri, SSCB'nin yıkılmasına katkı koyarak, büyük emperyalist güçlerin egemenliğine sığındılar. Şimdi hiçbir hükümleri yok ve kimi bölgelerde hala darbeler, savaşlar ve çatışmalar var. Ülkesini emperyalistlere satanlar, millî olamazlar. Ancak burjuva milliyetçisi şarlatanlar olabilirler! SSCB'yi yıkanlar, milli değerlerini koruyamazlar! Atom mühendisi kadınlarının başka ülkelerde seks kölesi olmasına neden olanların hiçbir milliliği yoktur! Milletler, ancak sosyalizm şartlarında kurtulup gelişebilirler. Artık bu dünyaya yeniden sosyalist ulusların varlığı gereklidir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi, Tıp-İş'in yeni Sağlık Yasası nedeni ile yaptığı greve destek belirtti

Tıp-İş'i Haklı Mücadelesinde Destekliyoruz!

Tıp-İş Sendikası, bir süredir hükümete yönelttiği eleştiri ve sıkıntılarını çözüm bulunması için çağrıda bulunuyor. Yeni Sağlık Yasası konusunda, kendileriyle uzlaşılandan farklı bir şekilde Meclis'e yansıtılan tasarının hem sağlık çalışanlarını, hem de hastaları olumsuz etkileyeceğini düşünen Tıp-İş, soruna ilk olarak yarım günlük grevler ile dikkat çekmek yolunu seçmişti. Ancak, memleketin her yanında grevler olmasına rağmen kulaklarını tıkamayı sürdüren hükümet, Tıp-İş'e de aynı muameleyi uyguladı.

Tıp-İş, ilk grevini tüm hastaneler ve sağlık ocaklarında öğlen 12 saatine kadar uyguladı. Destekliyoruz!

KSP olarak, altı ay üzerinde çalışılarak belli bir noktaya getirilen yasanın Meclis'ten içinin boşaltılarak geçirilmesini, aynen Tıp-İş gibi kabul etmiyoruz!

Tıp-İş, eğer talepleri yerine getirilmezse eylemlerinin dozajının artacağı uyarısında bulundu, Tıp-İş'in muhtemel "grevler sürecini" destekliyoruz!

KSP olarak emekten, demokrasiden ve ilerlemeden yana olan tüm sendikalarımızı, özeldede Tıp-İş'i haklı mücadelesinde destekliyor, kendilerine destek ve dayanışmamızı gönderiyor, her geçen gün daha fazla eylem ve grevle sarsılan ülke gündeminin emek düşmanı politikaları uygulamayı şiar edinmiş olan hükümete bir ders olmasını umuyoruz!

İyisi mi, sen otur oturduğun yerde, o suya sabuna dokunmayan şiirlerini yaz ve kendini daha fazla kullandırma.

Unutma Raşit bey, emperyalist burjuvazi ve işbirlikçileri senin gibi çok adam harcadı!

Seni de kandırıyor birileri. Sorumlu oldukları tüm rezillikleri sana destek vererek düzeltereklerini söylüyorlar sana. İnanma! Bu işin sonunda iyice işbirlikçiye çıkacak adın. Kirlenmekten kendini bile kurtaramayacaksın.

Hiçbir Şey Göründüğü Gibi Değildir!

DP Genel Başkanı Serdar Denktaş, Kıbrıs'ın kuzeyinde siyasal iradeye müdahale olduğunu sonunda "keşfetti". ÖRP'nin Ankara'nın oyunuyla iktidarın ortağı olması ve DP'nin tıpkı baba Denktaş gibi devre dışı bırakılmasını hazmedemeyen DP yönetimi, çareyi önce Meclis'i boykot türünden bir eylemde buldu. Destek görmeyince işi inada bindirmenin çare olmadığını düşündüler. Ardından arka arkaya yapılan Ankara ziyaretleri geldi. Son yapılan Ankara ziyareti sonrasında ayağının tozuyla basına açıklama yapan DP Genel Başkanı Serdar Denktaş'ın sözleri, bir dönemin Bu Memleket Bizim Platformu'nun (BMBP) söylemlerini andırıyordu. Serdar Denktaş, havaalanında yaptığı basın açıklamasında önemli noktalara değindi. Denktaş, Kıbrıslı Türklerin onurlarıyla, siyasal iradesiyle oynandığını belirterek sözü, "kendi kendimizi yönetmek istiyoruz" demeye getirdi. AKP hükümetinin Kıbrıs'taki "demokrasiye" müdahalede bulunduğunu yaptıkları son ziyaretle anladıklarını da belirten Serdar Denktaş, radikal bir çıkış da yaparak, bu gidişata son verilmesi gerektiğini belirterek partisine de çağrıda bulundu; "Eğer Türkiye'den gelecek bir talimatla hareket edecek olan varsa, hemen bir hafta içinde DP'den istifa etsin! Kalanlarla büyük bir demokrasi mücadelesine girişeceğiz!"

AKP destekli ÖRP'nin gün geçtikçe kuzey Kıbrıs'ta güç kazanıyor oluşu, DP'nin elindeki "ekmeğe" ortak çıkması anlamına geliyor. Bu durum, tüm burjuva sağ kanat partileri için de geçerlidir. Ancak DP, bu konuda çok daha fazla canı yandığı için duruma daha fazla müdahil olma ihtiyacı hissediyor. Serdar Denktaş'ın "Anavatan Türkiye'yle sorunları olmadığı, anavatana saygı ve sevgide kusur etmediklerini, ancak Kıbrıs'ta yaşatılanlara tepki duyduklarını" ifade etmesi de, sorunun gerçekten siyasal iradeye müdahale olmadığını, tamamen rant kavgasından ibaret olan bir süreçte, DP'nin atağa geçmeye çabaladığını gösteriyor.

Durum sadece ÖRP ile de sınırlı değildir. Müftülü HİS, istifa eden Cumhurbaşkanlığı eski müsteşarı Raşit Pertev'in yeni bir merkez sağ partisi kuracak olması, AKP hükümetinin CTP'den vazgeçmeyişi de mevcut çıkarlara darbe vuruyor ve DP'yi incitiyor. Aynı şekilde UBP'yi de... İşte bu nedenledir ki siyaset kulislerinde DP ile UBP'nin birlikte hareket edecekleri, hatta birleşecekleri söylentileri de dolaşmaya devam ediyor. Bu söylentiler ne kadar gerçekçidir bilinmez ancak sağ cenahta AKP "aleyhtarı" hava sürmeye devam ediyor.

Peki Serdar Denktaş'ın "kendimizi yönetmek istiyoruz, Ankara'nın müdahalelerine hayır"

türünden çıkışları ne derece samimidir? Bunu sorgulamalıyız. Bunu sorgulamalıyız çünkü, her sakallı dedemiz olmayacağı gibi, her demokrasiden bahseden de adı "Demokrat" bile olsa- demokrat değildir. Hiçbir şey görüldüğü gibi değil.

DP'nin kurulduğu günden bu yana sürdürdüğü politikalara baktığımız zaman, Ankara başta olmak üzere irili ufaklı birçok emperyalist gücün dayatmalarından ibaret olduğunu rahatça görebiliriz. DP, merkez sağda olan bir partidir. Liberal, serbest piyasa ekonomisinden yana olduğunu ve bunun doğruluğunu açık bir şekilde (CTP ve türevleri gibi sol maskeyle gizli gizli olmaksızın) ifade etmektedir. DP, ekonomi alanında emek sömürsüne son vermedi, aksine bunun kurumlaşması, yasallaşması ve daha da artırılması, patronların en fazla kâra ulaşabilmeleri için elinden geleni yaptı. DP, iç politikada demokrasi, hak ve özgürlükler alanında, demokrat, solcu, ilerici, devrimci güçlerin gelişmesine yarayacak bir zemini hiçbir zaman yaratmadı, sendikaların, grevlerin, ilerici kitle örgütlerinin üzerine gitmeyi bir görev bildi. DP, dış politikada, özellikle de Kıbrıs sorununun çözümünde emperyalist güçlerden kurtulmayı öngören ilerici bir politikayı hiçbir zaman öngörmedi, aksine bu görüşü savunanları rahatlıkla hain ilan edebildi kendi işbirlikçiliğine bakmadan. Dahası DP'nin kuruluşu bile baba Denktaş'ın TC ile istişareleri neticesinde gerçekleşti.

DP, Serdar Denktaş ve ekibi, geçmişte yapılan Ankara müdahaleleri ile şimdiye kadar koltuklara oturdu, ihalelere girdi, peşkeşler çekti, nemalandı, nemalandırdı. DP, örneğin TMT'yi savunur, sahip çıkar. Özgürlükten, demokrasiden, müdahalelerin olmadığı bir ülkeden yana olduğunu iddia eden DP'nin temel taşları ve değerleri arasında, TC kontr-gerillası olan Özel Harp Dairesi'nin CIA ile birlikte örgütlediği TMT vardır. DP, başta TC olmak üzere diğer emperyalist güçlerin de gerçekleşmesi için kışkırttığı, silahlandırdığı, teçhizatlandırdığı, para akıttığı TMT faaliyetlerini, iç çatışmaları, Türk'ün Rum'a, Rum'un Türk'e kısırdırılması faaliyetini de yurtseverlik adına sahiplenir. Müdahalelerden yana olmayan DP, adadaki hiçbir İngiliz ve TC askeri üssüne ses çıkarmaz, onların Kıbrıs'taki varlıklarını sahiplenir. DP, adanın emperyalist bir müdahale ile (1974 Harekâtı) bölünmesini sahiplenir, destekler. DP, adanın bir bomba yuvasına, nükleer silah deposuna dönüştürülmesini, dört yanımızın dinleme cihazlarıyla donatılmasını sahiplenir, korur, buna karşı olanlara da anında

"hain" damgasını yapıştırır. Fevkalâde demokrat DP, ülkedeki en büyük demokrasi düşmanı kesimlerden birisi olan Ülkü Ocakları başta olmak üzere birçok gerici, ırkçı, faşist veya dinci odağın hamisidir. DP, ülkenin ekonomisinden kültürüne, sanatından sporuna, siyasetinden uluslararası ilişkilerine dek her şeye müdahale eden, her şeyi kontrolünde tutan TC'nin resmi ve sivil güçlerinden asla ve de kat'a rahatsız değildir.

Daha saymak gerekir mi bilemiyoruz. Demokrasiden, kendi kendini yönetmekten, Ankara'nın müdahalelerine karşı demokrasi mücadelesi vermektense DP'nin, Serdar Denktaş'ın tüm samimiyetsizliği, savunduğu siyasette yatmaktadır. Bu samimiyetsizlik, DP'nin geçmişinde ve bugününde gizlidir. Bu samimiyetsizlik, bu yalan ve ikiyüzlülük, DP'nin temel değerlerinde saklıdır. Bunları görmeden, bunları akıldan çıkartarak Serdar Denktaş'ın demokrasi nutuklarını dinlemek, yanıltıcı ve kafa karıştırıcı olacaktır. DP ve Serdar Denktaş, sadece ellerinden alınan koltuk ve mamma "oyuncağının" hırslında, kuyruk acısındadır. DP, gün geçtikçe kendisine ait belediyelerin bile ÖRP'ye kaymasının hıncı içerisinde. Sorun, DP'nin gerçekten müdahalelerin olmadığı, özgür bir ülke yaratılması için mücadele ettiği iddiasında değil, diğer partilerle giriştiği rant kavgasındadır. At izinin it izine karıştığı bir memlekette, solun sağ, sağın da solun sloganlarına sarılıyor oluşu, bizleri yanıltmamalıdır. DP, gerçek bir demokrasi, gerçek bir özgürlük, gerçek bir bağımsızlık istiyorsa, TC başta olmak üzere tüm emperyalist güçlere karşı olmalı ve sosyalizmi savunmalıdır. DP'nin anti-emperyalist ve dahası sosyalist bir Kıbrıs'ı savunduğunu düşünemiyor musunuz? Serdar Denktaş'ın eline kızıl bir bayrak alıp yollara döküldüğünün hayalini kurabiliyor musunuz? Biz kuramıyoruz... Kurmanın da gereksiz olduğunu düşünüyoruz. Göbeği patronların kârına, emperyalistlerin çıkarlarına bağlı olanlardan ne gerçek bağımsızlık, ne gerçek özgürlük, ne de gerçek demokrasi beklenmemelidir.

E.K.i.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

E.K.i.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor!

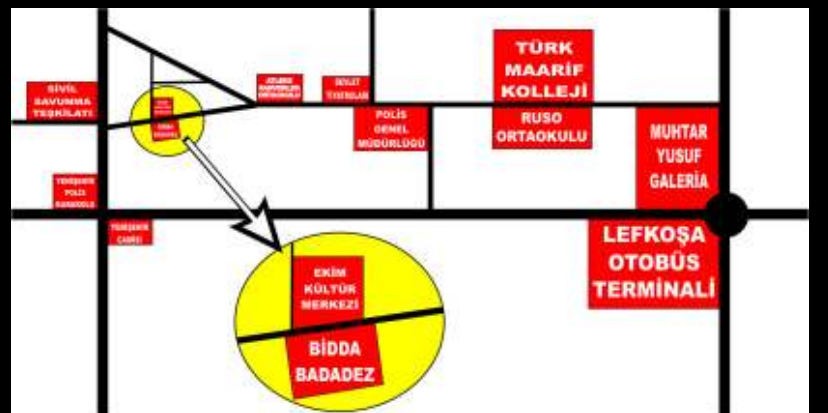
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden

E.K.i.M, tüm işçi ve emekçilere

bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.i.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi:

Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaz Lefkoşa

İŞÇİ ÇOCUKLARINA

Çocuklar, bu ilan sizin içindir. Babanızın, annenizin, ablanızın, abinizin yaşam kavgasını ele alıp yansıtacak, onların bir günlük ekmek mücadelelerini ifade eden yazı veya şiirlerinizi bu sayfalarda yayınlamak için dört gözle bekliyoruz.

AESOP'tan Masallar

(AESOP, The Complete Fables, Penguin yayınları.)
İngilizceden çeviri a.adamoğlu

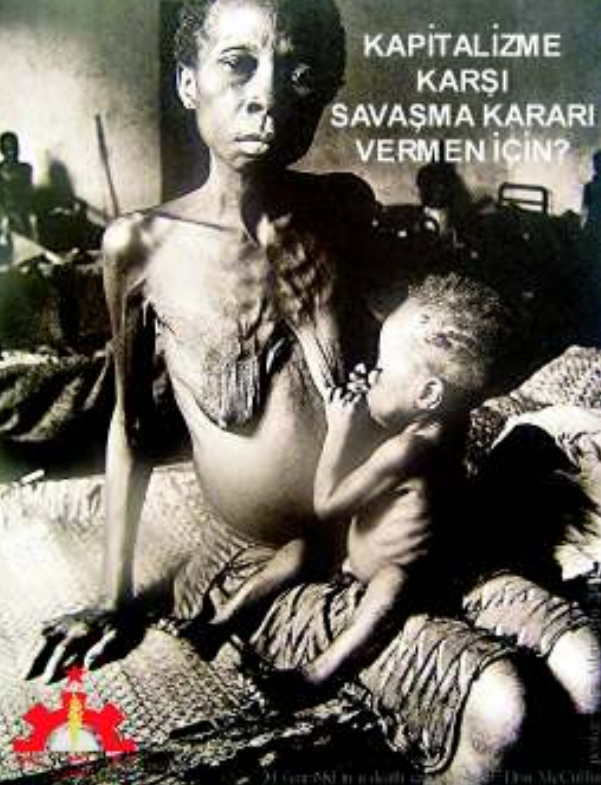
Et Taşıyan Köpek

Ağzında et taşıyan köpek bir dereyi geçiyordu. Sudaki kendi yansımasını görünce, ağzında kendininkinden daha büyük parça et taşıyan başka bir köpek sandı. Kendi etini bırakarak, diğer köpeğin ağzındaki eti kapmak için suya daldı. Neticede her iki parçayı da kaybetti, biri zaten yoktu, diğerini ise akıntı alıp götürmüştü.

Konuşurken Dinle!

Her an, ben haklıyım deme öğretmen.
Bırak öğrenciler kavrasın.
Gerçeği zorlama :
Onun için iyi olmaz.
Konuşurken dinle !

Bertolt Brecht
(Last Poems 1953-1956,
Methuen yayınları.)
İng. Çeviri a.adamoğlu

DAHA NE KADAR KÖTÜ OLMALI**Arbeit Macht Frei**

aydın adamoğlu

1. Girne Kapısı'nın üstüne yakışır 'Arbeit Macht Frei'. 3 çift de demiryolu uzatın önüne. Geri kalan herşey var. Nöbetçiler, esirler, bayraklar, köpekler, dikenli tel, mikrofon, doktor, general ve piyano.
2. Bütün yaz zizziro bağırdı. Bütün kış serçe. Önceleri herkes kaçırdı diye düşünmüştüm. Sonra zizziro ve serçe kaçırdı diye düşündüm. Yaz ve kış kaçırmıştı gerçekte. Deli gömleği fabrikası yerine, bayrak fabrikası açtılar bu memlekette. Soktular yaz ve kışı içine, sıkı sıkı bağladılar. 2 baharı da sütlü mahallebide haspalandılar. Kaşık kaşık.
3. Yapılardan hiç deniz görünmüyor. Ne maraz, ne maraz. Bil bakalım deniz seni görmek ister miydi? Niye istesindi? Lâğım artıklarını döktüğün yetmezmiş gibi, işgal krüzvazörünü ziyaretten sonra bir de balkondan gerinerek seyretmen için mi? O, senden nefret ediyor. Fırsat bulsa öldürecek. Akıntıyı kimin için yapıyor zannediyorsun? Sen kaç defa boğulmaktan kıl payı kurtuldun? Ahmak mısın nesin?
4. Dağa bakacak yüzün kaldı mı? Kaldır başını da bak. Gözlerinin içine bak dağın, bakabilirsen. Bakışlardan anlamadığın için tutulmadın kara sevdaya. Bir geceye, bir yıldıza, babutsa çiçeğine, nemli kurbağaya, filozof örümceğe örneğin, konuştun mu kendi dilinde? Yurttaşının mırıldadıklarını anladın mı taşıdığı DNA'lı siyah kemik torbasına, elinde?
5. *Arbeit Macht Frei* sen. Çalış adam olasin eşek gibi, baban gibi değil. 1, 2, 2 1/2, 2 3/4, üç kişi bile sayamadım. Bütün düşünce kaldırımları işgal yerleşikleri. Gökyüzündeki güvercin, tabaktaki zeytin, mezardaki mermer, kerhanedeki avize, enjektördeki zehir, gazetede sütun, kafadaki açılım, saç tıraşı, ceket yırtmacı, eczahanedeki hap, cepteki para, alındaki çizgi, çekmedeki naftalinli onur, maarifin hasta yurttaşlık dersi, kokmuş şiir, 42 plaka numaralı arabanın lâstiklerindeki hava, eğreti Soyadı... Hep ithal.
6. Çalış özgür olasin. 13. katında çalış Dereboyu'ndaki hotelin. Ayağın kaysın, elin tutamasın korkuluğu, düş da geber. 'Görev şehidi' bile olma kıskançlıktan intihar eden polis gibi. Çok uluslu şirketin yönetim kurulu şu anda toplantıda. Gündem maddesi bile oluşturamaz ölümün. Öldükten sonra anlayacaksın bir hiç olduğunu. Fakat öldükten sonra anlayacaksın herşey olduğunu bir de. Senin işinde başkası çalışır olacak şimdi. Sen ölünce, lânet binanın yarım kalacak hali yoktu ya. Nerede aklanacak kara paralar? Yaşam devam etmeli işte böyle. Ortalıklar, geri zekâlıları gururlandıracak hotel dolmalı göstermelik. Bayrak direkli sıra sıra.
7. Ölümü, yaşarken göremez çoğu. Sen şanslısın. Şişirilirken sevinir balon. Fukara bir çocuğun elinde değil, açılışı yapılacak bir işyerinin girişinde, parti kurultayının sahnesinde veya genç işadamlarının şampanyalı partisinde, patlayacağı aklına gelmez. Yeşil, sarı, beyaz, mavi, kırmızı, pembe. Pat be deli şişko pat. Pat be renk delisi milliyetçi. Obur baron.
8. Gördüm be gördüm. Geçerken dokundum da üstüne. Pasaportuma ilk heykel baktı somurtkan. Evime sonra girdim. Ayrılırken gene o heykeldi bakan en son arkamdan. Kendi yurdumda kalış vizemi avucumda sıkı sıkı tutarım mühürlü. Tam 90 gün. 120 bin kişinin gömüldüğü mezar karşımda. Üstüne bayrak örtülmüş. Herkes kabullenmiş. Herkes akıllanmış. Fazla akıllar taşıp gitmiş fakülte sıralarından kör kuyulara. Tımarhaneyi o yüzden kapatmışlar. Dünyanın en açık göz insanları 'ahmak' ı mı oynuyor isteyerek, dünyanın en ahmak insanları aynalarda 'dahi' mi görüyor? Bilinmez.
9. Bugünler neye gebe ben görüyorum. Sizin görmenizi engelleyen, emekli aylıklarınız, kâğıt hamuru, keten ipliği ve katil çeliğe el bastığınız yemin, çocukları bir işe sokma sendromunuz, bitmese de olur da, ayıp olmasın diye diktiğiniz beton direkleriniz, erkekliğinizi kanıtlamak çabanızdaki avcılığınız, milliyetçiliğinizin simgesi yaka rozetleriniz, sivri aklınız ile yazarlığınız, lapsanaya bakarmış gibi tabloya bakışınız ve korkularınız. Paranızı kaybetme korkunuz, karınızı, mirasınızı, evinizi, dostunuzu, arsanızı, puanlarınızı, işinizi, koçanınızı, bayrağınızı, uyduruk yurdunuzu. KORKAKLAR. Bu günler, sizin ölü doğmuş saplantılarınızı doğuracak. Göreceksiniz.
10. *Arbeit Macht Frei*. Size iş sahaları açtılar. Hotellerde garson, gazinolarda bulaşıkçı, pavyonlarda pezevenk, sınırlarda kaçakçı, konsomatrislere taksici, hapçı, kumaracı, kapıcı, partici memur, siyasi konumlu müdür, müsteşar, milli günlerde şakşakçı, nutukçu, Diyanellos'un fabrikasında pinekleyici, uyusuk, pısırik, yalancı, üç kâğıtçı, fırsatçı, kendini düşünen, içten pazarlıkçı, soğuk, maddi. Size, maydonoz ekmeden, toprak kokusuz bir yaşam öğrettiler. Dairelerde yaşıyorsunuz. Sizi emekle değil, kurnazlık yolu ile çalışanlar yaptılar. Çok çalıştınız. Yıllarca maliyenin pencerelerinden örgü şişlerinin sesleri vurdu dışarı. Endfield'lerin kurma kolları eridi uludu kurup bozmadan. Rahatlığı, alinterine yeğlediniz. Size 'Soyunun' dediklerinde duş yapmayacağınızı anlamalıydınız o zaman. Artık çok geç. *Zyklon B* döküldü.
11. Birileri Bellabais'de Chopin'in Ballade No.1'ini katletmeye çalışıyor.
12. Girebilirsiniz *Arbeit Macht Frei** yazan kapıdan.
13. Artık özgürsünüz.

*Nazilerin, toplama kamplarının girişinde 'Çalışan Özgür Olur' anlamında koydukları ibare.

Şarap, Sanat ve Mutlu Bir Dünya

Hun Adamoğlu

Tate Britain'deki bir sergiye gitmek için yoldayım. Nerede oluşunu bilmiyorsanız, *Pimlico* yeraltı tren istasyonundan çıkar çıkmaz, orta yaş, orta sınıf, beyaz çiftlerin hep birlikte yürüdükleri istikameti izleyin.

Sergi, *Millais*, *Sir John Everett'e* (1829-1896) aitti. 1840'ta 11 yaşında *Royal Academy Schools'a* kabul edilen olağanüstü bir çocuktur. *Millais*, moda ve tarihe uygun, günlük yaşamdaki giysiler içeren parlak akademik bir portre sanatçısı olarak gelişti.

Zamanla *Royal Academy'nin* başına getirildi ve Baronet ünvanı ile ödüllendirildi. *Pre-Raphaelite Brotherhood (PRB)* Rafael Öncesi Kardeşliği- adlı sanat hareketinin kurucu üyelerinden oldu. Bu sanat hareketi basitçe, parlak renk, ortaçağ konuları, milli kültür, doğaca ayrıntı, saflık ve masal anlatımı içeriyordu.

Serginin yer aldığı bina iç açıcı ve parlaktı. Üniformalı garsonlar, büyük servis masasını çevreleyen daha küçük yuvarlak masalara, beyaz ve kırmızı şarapların döküleceği bardakları hazırlıyorlardı. Esas sergi salonuna girdiğimde, buradaki kalabalık benim için sürpriz olmadı. Resimler, kronolojik sıraya göre yerleştirilmişti. Tipik bu periyotla ilgili, tarihi bir savaş sahnesini anlatan büyük çaplı bir resim göze çarpıyor.

(*Pizzaro* *seizing the Inca of Peru*)

Burada hayret uyandırıcı olay, *Millais'in* bu tabloyu 16 yaşında çizmiş olmasıydı. Bu ressamın odaklandığı genel konular, Biblik (kutsal kitap çağı) ve efsanevi

olanlardı. Aynı odadaki, daha sonraki yıllara ait çizimleri realist ve titizliği etkileyicidir. Bir tek tel saç, bir tek tel saçtır. Fırça atımı değildir. Daha çok yaklaştıkça, ayrıntılar daha da belirginleşir. Tabloya o kadar sokulmuştum ki,

uzaklaşmam için güvenlik sorumlusunun gelip omuzuma vurması olasıydı.

Odanın ortasındaki camlı dolapta, karalama defterleri sergileniyordu. Bir resmin doğuşunu görmek çok ilginçti. Basit ve kararsız çizgilerle nasıl başladığı. Ve bu taslakların içinde çok ayrıntılı olanlar da vardı.

Diğer odaya geçildiğinde, çalışmaların, biblik ve efsanevi konulardan uzaklaşmış gibi oldukları görülür. Zamanın modern elbiselerini giyinmiş kız portreleri vardır. Besbelli yüksek sınıfın portre çizim riskini üstlenmiş olmalı. Ve bu durum, serginin

devamınca kendini daha da belirgin devam eder. Ve konu öyle bir duruma gelir ki, zengin ve tembellerin portrelerinin monotonluğundan kurtulmak için, burjuvaziye oyunlarda gösteren resimlere peyzaj atılmış.

Son odaya, çıkışa doğru yaklaştıkça çalınan klasik müzik duyuyorum. Burada, sehpa, boya fırçaları sergileniyor. Karşı duvarda, büyük bir salonda, sandalyesine oturmuş ressamın dev bir fotoğrafı asılmış. Bu da onun yaşamı boyunca köşeyi nasıl döndüğünü gösteriyor. Hiç de fena gitmemiş.

Bu adam bir hünere sahipti. Tüpünden boya çıkarıp onu ipeğe, saça, köpeğe, metale dönüştürüyordu.

Giriş yaptığım yere döndüğümde, sergiyi tamamlayanlar, bir grup güzel kızın sundukları klasik müzikle eğleniyorlardı. Baskın pahasına aldıkları plastik bardaklara dökülmüş ucuz şaraplarını yudumlarken, konuşmalarından dolayı klasik müzik hemen hemen hiç duyulmuyordu.

Bu ressam da, kendinden daha önceki ve daha sonraki birçok ressam gibi hünelerini kâr ve şöhret üstüne adamıştı. Bundan ötürü bu adam hakkında nadir ve etkileyici bir durum söz konusu olamazdı. Geçip gitmiş başka bir ressam gibi. Hepsi o kadar.

Çok az resminde çizdiği fakir ve sömürülen insanları, romantik, belirsiz ve şairane bir tarzda anlatır. Gerçeğe bir hakaret gibi!

EMPERYALİST BASININ DÜZMECE HABERLERİ, STALİN VE AFRİKA YAZARLARI

Afrika gazetesinin köşe yazarlarından Yalçın Okut'u hiç okumamışsanız, tavsiye ederim, okuyun.

Bilgi dağarcığı dolu ve toplum sorunlarına bilimsel sosyalizmin ışığında bakmaya gayret eden iyi niyetli bir yazardır. Yalçın'ın Marksizm bilgisi küçümsenemez.

Yalçın, Türkiye'de üniversite öğrencisi olduğu 60'lı yıllarda Doktor Hikmet Kıvılcımlı'nın düşüncelerinden etkilenmiş devrimci bir aydındır. Yazılarından da anlaşılmaktadır ki Yalçın'ın düşünce dünyasının oluşmasında Dr. Kıvılcımlı büyük bir rol oynamıştır.

Dr.Kıvılcımlı, Türkiye'de Marksist-Leninist eserlerin Türkçe'ye ilk ciddi çevirilerini yaparak yaygınlaşmasını sağlayan, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısını Marksist açıdan ele almayı deneyen ve bu konuda başarılı çalışmaları olan bir aydındır. Yıllarca Türk devletinin hapisanelerinde ömür tükettikten sonra, 1960 darbesiyle birlikte Türk ordusunun faşist niteliğini gözardı ederek, bu ordunun darbe yoluyla Türkiye'de devrim yapabileceği yanılığına düşmüş ve giderek Marksizmden uzaklaşmıştı. Bu duruma düşmesinde Marksizmden önemli bir sapma olan Troçkist fikirlerin etkisi altında bulunmasının da kuşkusuz önemli bir rolü vardır.

Yalçın da yazılarında araştırmacı, çok çeşitli kaynaklardan yararlanan ve Marksist teoriyi öne çıkaran devrimci bir aydındır.

Ancak bu özelliklerine rağmen Marksist teoriyi bir eylem kılavuzu olarak pratiğe geçirmekte başarısızdır.

Öğrenimini tamamlayıp Kıbrıs'a döndükten sonra önce reformist CTP içinde yer aldı. Daha sonra CTP ile anlaşmazlığa düştü ve oradan sırasıyla, reformistlikte CTP'den hiç de geri kalmayan YKP ve BKP'ye geçti.

Sonuçta BKP'den de ayrıldı.

Bu ayrılıkların tümünde de olumlu bir yan var. Yalçın'ın teorisi bu partilerin pratiği ile ters düşmektedir. Bu pratiği benimseyemeyen Yalçın bu partilerde barınamamaktadır.

2002 yılına kadar Yalçın'ın doğru pratiği bulamamakta haklı bir yanı vardı. Çünkü o tarihe kadar ülkemizde sosyalist alternatif yoktu. Gerçi bu bile mazeret değil. Yoksa, yaratılır! Tıpkı Marks'ın dünya komünist hareketini yarattığı gibi.

2002'den sonra ise KSP oluştu. Ama Yalçın KSP'den hep uzak durdu.

Ülkemizde sosyalist hareketin yaratılmasında Yalçın'ın bir katkı koyamaması ve KSP'den uzak durması da sebepsiz değildir. Yalçın'ın tüm sosyalist söylemlerine rağmen teorisinde eksiklikler vardır. Yalçın'ın bu zaafalarında Kıvılcımlı'nın çizgisini takip etmesi, önemli bir etken olmuştur.

Yalçın, Rus Ekim Devrimi'ni ve SSCB'de yaşanan sosyalizmi inşa sürecini ve bu sürecin gerektirdiği sınıf mücadelelerini kavrayamamıştır.

Bu sorunları yeterince incelemediği için, burjuva emperyalist basının yalan haber ve manipülasyonlarına inanarak Stalin düşmanlığı yapmaktadır.

Halbuki Kıbrıs ve Türkiye'de yaşama deneyimine sahip insanlar, basının kitleleri nasıl yalan ve düzmece haberlerle aldatıp yönlendirdiğini yakından bilir.

Yıllardır, burjuva-emperyalist basın, uluslararası proletaryanın en değerli

öğretmenlerinden biri olan, SSCB Devlet Başkanı, Joseph Stalin yoldaş hakkında çok yoğun bir yalan ve karalama kampanyası yürütmektedir.

Tarihi belgelerle kanıtlanmıştır ki bu yalan ve karalama kampanyası CIA tarafından tezgahlanmıştır. Bu düzmece haberlerin kaynağı olan William Hearst, Robert Conquest ve Thomas Walker, CIA ve İngiliz gizli servislerinin hizmetindeki satılık kalemlerdir.

Bu CIA güdümlü yazarlar uzun yıllar, Sovyet arşivleri açılınca yayınladıkları yalan haberlerin teyit edileceğini iddia ediyorlardı.

Nihayet 1989 yılında SSCB parçalandı ve sosyalist anavatan emperyalist barbarlara teslim edildi. Böylece Sovyet arşivleri emperyalistlerin eline geçti. Emperyalist burjuvazi bir heyet kurarak bu arşivleri açtı ve inceledi. Fakat, her nedense, bu inceleme sonuçları, kamuoyuna neredeyse hiç yansımaya bir iki akademik yayının dışında hiçbir yerde yayınlanmadı. Çünkü bulgular, emperyalist burjuvazinin işine gelmiyordu.

27 Ekim 2007 tarihli Afrika gazetesindeki "kalem" adlı köşesinde Yalçın Okut, "Beyaz Terör-Kızıl Terör" başlıklı bir yazı yazdı. Bu yazıda Yalçın, Lenin döneminde emperyalist saldırganlığa karşı "kızıl terörü" haklı bulduğunu ifade ederken, Stalin dönemindeki "terör"ü bundan ayırıyor.

Bir kere, sosyalistler ve komünistler, her koşulda 'bireysel terör'e karşıdır. Çünkü bireysel terör kitlelere dayanmayan, kitlelerden kopuk şiddet eylemlerini içerir ki, bu tür eylemler sosyalizmin hedeflediği sonuçların elde edilmesini sağlayamaz.

Doğru olan, tıpkı haklı savaş haksız savaş ayrımı yaptığımız gibi, haksız ve gerici şiddeti, işçi sınıfı ve halkın çıkarlarını korumak için zorunlu olarak uygulamak durumunda olduğumuz devrimci şiddetten ayırmaktır.

Yalçın yoldaş, Stalin'in bırakınız 'kızıl terör' olmayı, tüm dünya gazetecilerine açık olarak, gayet demokratik bir şekilde gerçekleştirilen Troçki ve işbirlikçisi karşı-devrimcilerin 1936-38

yıllarındaki Moskova duruşmalarını kabul edemezmiş!

Sevgili Yalçın Okut belli ki bu alanda mevcut sayısız burjuva emperyalist ve Troçkist yayınlardan oldukça etkilenmiş!

Yine, 29 Ekim tarihli Afrika gazetesinde, gazetenin başyazarı Şener Levent'in "Şeytan Tüyü" başlıklı köşe yazısı, Stalin düşmanlığının klasik bir örneği olmaya aday bir makaledir.

Adeta kaleminden çıkan kulağı duymaz bir tavır sergileyen Şener Levent'i, Stalin gibi hayatını insanlığın kurtuluşuna adanmış, dünyayı ve insanlığı Hitler ve Mussolini belasından kurtarmış komünist bir lideri, Kıbrıs halkını felakete sürüklemiş Denктаş gibi aşırı sağcı bir kimse ile aynı kefeye koyacak kadar düşüncesizce davranmaya iten neden, kulaktan dolma bilgi ve haberlere inanmaktan başka ne olabilir?

Gerçi, Sezar'ın hakkı Sezar'a, Şener hiç değilse gazetesinin yazarlarından Arif H. Tahsin gibi Stalin'i açıkça Hitler'le eşdeğerde bir diktatör ilan etmek gafleti içine düşmedi. Ama söz konusu makalesinde baskıcı özellikleriyle her ikisinde de şeytan tüyü olduğunu yazarak Stalin'i Denктаş'la aynı kefeye koymanın, Hitler'le aynı kefeye koymaktan öz itibarı ile ne farkı vardır?

Stalin'e sürekli saldıran Afrika yazarları birer basın adamı olarak araştırmak, soruşturmak, iddia edilenlerle ilgili kanıtlar talep etmek durumunda değiller mi?

Gazetemizin gelecek sayısında İngilizce'den tercüme edeceğimiz bir belge yayınlayacağız. Bu belge Sovyet arşivlerinde Stalin döneminde uygulandığı iddia edilen baskılarla ilgili gerçekleri açıklayan bilimsel bir makaledir.

Orada özet olarak okuyacaksınız ki Sovyetler Birliği'nde Stalin döneminde yaşanan devrimci şiddet, Lenin döneminde yer alan devrimci şiddetten çok daha azdır.

Stalin döneminde iddia edildiği gibi milyonlarca insan öldürülmemiş ve hapsilere tıkmamıştır. Hapse atılanların nüfusa oranı, batılı ülkelerde hapsedilen mahkumların nüfusa oranından daha azdır. Üstelik batılı ülkelerindeki kapalı hapisanelerin (en medeni batılı ülkelerindeki bugünkü hapisaneler dahil) ne kadar insanlık dışı koşullar içerdiği de bilinmeyen bir şey değildir. Halbuki Stalin dönemindeki SSCB'de var olan ve yıllardır sanki Hitler'in toplama kampları ile aynı ayarda gösterilmeye çalışılan 'çalışma kampları' mahkumların üretimden kopmamasını sağlayan ve çoğu yerleşik insan toplulukları ile iç içe olan, açık hava hapisanelerinden başka bir şey değildir.

Bu durum, sosyalist rejimin cürümlerle mücadelede kapitalist rejimlere göre çok daha insancıl yöntemler uyguladığının bir göstergesidir.

Stalin döneminde bu kamplara gidenlerin büyük çoğunluğu siyasi suçlular değil adi suçlulardır.

İdama mahkum olan sınırlı sayıda suçlu ise, batılı kapitalistlerden aldıkları rüşvetlere karşılık, Sovyet devletinin yaptığı anlaşmalara uymayan düşük kalite üretim araçlarının teslim alınmasını onaylayan, üretimi sabote eden, Troçki ve çetesi ile işbirliği içerisinde Sovyet devletini yıkmaya çalışan sabotör ve hainler; toprak reformuna karşı çıkan, bu amaçla tarımsal ürünleri, arpa, buğday, pamuk vs hasadını imha ederek Sovyet rejimini geriletmeyi hedefleyen burjuva kulaklar, ve Sovyet liderlerine suikastler düzenleyen hainlerdir. Unutulmamalı ki SSCB'de burjuvazi devrilmiş olmasına rağmen sınıf mücadelesi hala sürmekteydi.

SSCB'yi çökertmek isteyen çetenin başı Troçki tüm dünya basınının (özellikle burjuva emperyalist basınının da izlemesine olanak sağlanan) açık bir yargılama ile mahkum edilmiştir.

İkinci Dünya Savaşı koşullarında sosyalist anayurdu koruma kavgası yanında bir de bu sabotör ve karşı-devrimcilerle mücadele eden Stalin'in tüm çabalarına rağmen, ölümünden sonra parti ve devletin, içeriye sızmış Troçkist hainlerin eline geçmesi ve 39 yıllık bir süreçte sosyalist anayurdumuzun emperyalizme teslim edilmesi, Stalin döneminin şiddet dönemi olduğunu değil, olsa olsa Stalin yoldaşın hainlere karşı yeterince sert tepki göstermediğini, sosyalist demokrasiye olan inancı çerçevesinde sorunları aşabileceğine dair fazla iyimser olduğunu gösterir.

Afrika yazarlarına gelecek sayımızda yayınlayacağımız belgeyi dikkatlice okumalarını tavsiye ederim. Özellikle Şener'in sık sık atıfta bulunduğu Soljenitsin'in nasıl fanatik bir Hitler sempatizanı olduğu da orada anlatılmaktadır. Böylesi faşist zihniyet sahibi bir adama Nobel Edebiyat Ödülü verilmesi de Nobel ödülünün ne menem bir ödül olduğu hakkında fikir vericidir. O kadar ki Nobel ödülü alanların, 'Soljenitsin'e de layık görülen böyle bir ödüle layık bulunmak için acaba ben nerede hata yaptım?' diye kendi kendilerini sorgulamaları gerekmektedir. Çünkü bu ödül insanlık düşmanı emperyalistlerin hizmetindeki bir manipülasyon aracından başka bir şey değildir.

Gelecek sayımızda yayınlanacak belgenin, Afrika yazarları dışında, konuya ilgi duyan herkesin mutlaka okuması gereken bir belge olduğuna özellikle dikkat çekmek isterim.

İŞÇİLERİN BİRLİĞİ ZAFERİ GETİRECEK

KSP geçtiğimiz ay içerisinde Türkiye'de Türk Telekom çalışanı 26 bin işçinin 45 gün sürdürdüğü ve sonunda taleplerinin büyük oranda karşılandığı grev ile ilgili olarak bir basın bildirisi yayınladı. Bildiriyi sizlere sunuyoruz.

Türkiye'de örgütlü Telekom işçilerinin grevi kırkıncı gününe yaklaşıyor. Haber-İş sendikasının öncülüğünde, 25.600 işçinin katılımıyla gerçekleşen, %19 zam, işveren tarafından bazı işyerlerinin "stratejik önemleri nedeniyle" sendika kapsamı dışına çıkartılması, böylelikle sendikalaşmanın engellenmesi nedenleriyle başlanan grev, işçilerin kararlılığı, diğer iş kollarındaki işçilerin desteği, birtakım aydınların dayanışmasıyla devam ediyor.

Eylemi sona erdirmek için Telekom Genel Müdürü Paul Doany'nin imzasıyla işçilere gönderilen provokatif mektuplardan, taşeron firmalar aracılığıyla grev kırıcıların devreye sokulmasına kadar birçok karşı-faaliyet, işçilerin kararlılığını durduramadı.

Sendika yönetiminin emekle sermayenin bir arada yaşayabileceği yönündeki ve "yabancı sermayeye karşı değiliz, haklarımızı istiyoruz" türündeki eksik ve hatalı açıklamalar da dikkat edilerek akıllarda tutulmalı, işçiler uyanık olmalıdırlar.

Bu eylem, tüm değerleri yaratan işçilerin üretimden el çekmeleri durumunda yaşamın nasıl tepetaklak olduğunu, üretkenler olmadan patron takımının süslü lafazanlıklarıyla hayatın ilerlemediğinin önemli bir kanıtı olmuştur.

Eylem, diğer iş kollarına da yayılan ve başka sendikalar, partiler ve demokratik kitle örgütlerinin de desteğiyle genel bir kampanyaya dönüşen yardım ve destek

faaliyeti ile işçilerin dayanışmasına güzel bir örnek oluşturmuştur.

İşçi grevleri, sadece Türkiye'yle sınırlı değildir. Dünyanın dört bir yanında başlayan grevlere, geçtiğimiz haftalarda Fransa'daki ulaşım işçilerinin grevi eklendi. Ulaşım sektörü işçileri daha fazla yıprandıkları için emeklilik için çalışma yılı diğer kamu kurumlarında çalışanlara nazaran 37.5 iken, hükümet bu rakamı 40'a çıkarmaya uğraşılıyor. Ulaşım sektöründe çalışan ve 500 bin işçiyi etkileyecek olan bu karara karşı Fransa ulaşım işçileri tepki gösteriyor. Zamlara artış yapmayacağını da belirten hükümet, kamu sektöründen 16.000 çalışanın da işten çıkartılacağını kaydetti. Tüm bu liberal ekonominin saldırı politikası, Fransa ulaşım sektörü işçilerinin bir haftadır süren greviyle göğüslenmeye ve kazanılmış haklar korunmaya çalışılıyor.

Patronlar, onların devletleri-hükümetleri ve emperyalist güçler, işçi ve emekçilere, onların haklarına ve yaşam alanlarına saldırmaya devam edecekler.

KSP olarak, Türkiyeli ve Fransız işçilerin taleplerini sahipleniyor, onlara destek ve dayanışmamızı gönderiyoruz.

KSP, dünyanın her yerinde çıkarları ortak olan işçilerin haklı eylemlerinin başarıya ulaşmasını diler.

KSP, mevcut rejimlerin işçilerin talep ve ilerleme düzeylerini karşılayamayacağını, işçi ve emekçilerin birleşik cephesi ile emperyalizme ve sömürücü sınıflara karşı verilecek köklü bir mücadele ile özgür bir geleceğin gerçekleşeceğini savunur.

Bunlara karşı yeter ki birlik olunsun!

Yeter ki kararlı ve bilinçli olunsun!

Yeter ki örgütlü olunsun!

Bu gücümüz, sınıfımız, tüm dünyayı yerinden oynatacak güce sahiptir!

E.K.İ.M. KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ KOL FAALİYETLERİ BAŞLADI!

Satranç

Müzik

Tiyatro

Dans

Sinema

E.K.İ.M. KURSLARI YENİ DİNAMİZDA BAŞLAMISDIR, İLGI DUYANLAR KAYIT YAPTIIRABİLİRLER. Bilgi için: 0533 877 93 00 Adres: Şehit Ertuğrul Hasan Sokak No:5 Kızılbay Leffkopa

RADYO E.K.İ.M

Yozlaşan ve yozlaştırılmaya çalışılan ve her popüler müziğin adına sanat denildiği şu dönemde, halka kendi öz kültürünü ve sanatını unutturmamak adına yola çıkan ve bu çizgide devam edecek olan radyomuz RADYO E.K.İ.M gerçek sanat ve sanatçıyı halkıyla buluşturmayı amaçlayan yayın politikası ile alternatif müzik dinlemek isteyenlerin ve emeğin sesi olmaya, kısaca sizin sesiniz olmaya devam edecektir. Sevgili Radyonuz Radyo E.K.İ.M Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadelede Emeğin Sesi RADYO E.K.İ.M www.radyoekim.com RADYO E.K.İ.M Yönetim Kurulu

Kök Hücre Dalında Devrim

Kök hücrelerin geleceğin gen tedavilerinde birçok hastalığı iyileştirmede bir mücevher görevi gördüğü bilimciler tarafından biliniyor. Ancak sorun, bu kök hücrelerin embriyodan elde edilme tekniğinin bilim alanında bir dizi etik sorunlara yol açması oldu.

Japonya ve ABD'de birbirlerinden habersiz faaliyet gösteren bilimciler, deri hücrelerinden kök hücre elde etmeyi başardılar. Bu da embriyo ile kök hücre elde etmenin yarattığı etik sorunları bir çırpıda ortadan kaldırdı.

"Doğrudan programlama" tekniği ile deri genlerinin bazıları durdurularak kök hücre üretimi sağlanıyor. Bu biyolojik tekniği ilk uçağın uçuşuna benzeten Dr. Robert Lanza, kök

hücre alanında yeni yolların açıldığını vurguladı.

Hastaların kendi derilerinden kök hücre elde edilmesi sayesinde tedavi görece hastaların bu gibi kök hücre tedavisinde komplikasyonlar yaşamayacağı çok berrak. Klonlama sistemi ile kök hücre elde etme her halükarda bir kadının yumurtasını gerektirdiğinden, bu yeni sistem komplikasyonları da azaltıyor. Buna ek olarak deri

genlerinden kök hücre elde etmek klonlamadan çok daha kolay ve rahat bir teknikle yapıldığından etik tartışmalara neden olmuyor.

Bu yeni teknik biyolojide o kadar büyük bir devrim yarattı ki, Dolly'i klonlayan bilimadamı olan Wilmut, klonlama alanındaki araştırmalardan vazgeçeceğini ve "doğrudan programlama" yöntemi üzerine araştırmalara başlayacağını açıkladı.

Kök hücrelerin "doğrudan programlama" ile elde edilmesi başarılı olduğu halde, kök hücre tedavisinin devreye konulması daha uzun yıllar alacaktır. Kök hücrelerin iyi yanları yanında kanser yaratma riskleri de taşıdığından, bilimcilerin bu tehlikelere karşı da önlem

Antrepolarda Otomasyon

İnternet üzerinden satış yapan firmaların uzak ve ucuz yerlere antrepolar (Antrepo: Gümrüklere gelmiş tecimsel malların konduğu ve korunduğu depo) kurduğu ve bu sayede kârlarını yüksek tuttukları biliniyor. Ancak antrepolarda siparişe göre ürünlerin seçilmesi, paketlenmesi ve de gönderilmesi insan emeğini gerektiriyor. Teknolojinin ilerlemesi ile antrepolarda çalışan insan sayısı azaltılırken, bu kârlar daha da artırılmaya başlandı.

Mikroçip ve robot teknolojisinin ilerlemesi sayesinde mobil robotlar radyo sinyalleri ile merkezi bilgisayarlarla iletişim halinde antrepolarda ürün seçme, paketlenme ve gönderme işleri ile uğraşan işçilerin görevlerini görmeye başladı.

ABD'de Staples firması, internet üzerinden siparişleri artık mobil robotlar aracılığı ile satmaya başladı. Eskiden insan emeği ile yapılan işlerin birçoğu mobil robotlar ile yapıldığından, emeğin verimliliği yüzde 300 arttı. Diğer yandan ilaç firmalarının antrepolarından sipariş edilen ilaçları eczacılara gönderme işlemlerini de bu mobil robotlarla yapmaya hazırlandıkları basına yansıdı.

Mobil robotların devreye girmesi ile antrepo planları büyük değişikliğe uğradı. Antrepolarda raflar ızgara (grid) şeklinde düzenlenerek gelen sipariş miktarına ve sayısına göre antrepoda ürünler sürekli olarak yer değiştirirken, aynı zamanda taşıma mesafesi de kısaltılıyor. Böylece siparişin çok hızlı bir şekilde

gönderilmesine olanak sağlıyor.

Mobil robotlar fabrikalardan gelen bir dizi değişik ürün bilgisayarların gösterdiği noktalara taşıyor. Böylece boşaltma işlemlerini tamamıyla otomasyona tabi kılıyorlar. Antrepoda olan ürünlerin miktarı ve yerleri bilgisayarlarla belli olduğundan, gelen sipariş bilgisi anında bilgisayarlardan mobil robotlara aktarılarak ürünün paketlenme noktasına taşınması sağlanıyor. Böylece bütün antrepo bilgisayarın RAM'ı gibi görev görüyor.

Mobil robotlarla işlem gören antrepolarda internet üzerinden verilen siparişler 1 dakika içinde robot tarafından alınıp paketlenme noktasına veriliyor. Oysa insan emeği ile yapılan bu iş eskiden en çok daha uzun bir süre alıyordu. Antrepoda çalışan işçiler ellerindeki liste ile rafları dolaşıp sipariş edilen ürünleri topluyorlardı ve sonra bunları paketleyerek taşımacılık bölümüne aktarıyorlardı. Paketlemenin de otomasyona tâbi kılındığı bu sistem sayesinde alıcılar daha geç vakitlerde sipariş verdikleri halde yine de aynı sürede bu ürünleri alabiliyorlar.

Bilgisayar ve mobil robot otomasyonu sayesinde tüm antrepoda bir dizi robotlar birden fazla siparişi art arda tamamlıyorlar. Mobil robotlar bir anlamda antrepoda tıpkı fabrika kolanlarının gördüğü görevi görüyor.

İşlemlerin büyük bir kısmı otomasyona konulduğu halde gönderilmek üzere paketlenen ürünlerin son denetimi hala daha insan emeği ile yapılmaya devam ediliyor. Bu da bu

bölmelerde çalışan işçilerin daha da yoğun çalışmasına neden oluyor. Aynı antrepo ve daha düşük değişken sermaye ile ticaret hacmi artırılarak azami kârlar daha da artırılıyor.

Kapitalizm ortamında bilgisayarlı otomasyon sermaye sahiplerinin kârlarını artırıp, işçileri robotlaştırırken, sosyalizm ortamında böylesi bir otomasyon insanların çok yönlü gelişmesine büyük olanak sağlayarak insanca yaşam sağlar. Sosyalizmin maddi temellerinin bu kadar yaygınlaştığı günümüzde insanın insan tarafından sömürsünün ortadan kaldırılması -komünist üretimin devreye girmesi- sayesinde insan olarak yaşayabilir ve enerjimizi doğa ile mücadeleye harcayabiliriz.

Her Çocuk İçin Bir Laptop

2005 yılında MIT profesörü Nicholas Negroponte, 100 ABD dolarına laptop bilgisayar (OLPC) üretilebileceği ve bununla da 150 milyon yoksul çocuğun bilgisayar eğitimini alabileceği fikrini ortaya attığında, gerek yazılım gerekse de işlemci üretici tekelleri bunun mümkün olmadığını ileri sürdüler.

Aradan geçen 2 yılda Nicholas Negroponte'un laptopları Intel işlemcisi yerine farklı işlemci kullanarak üretilmeye başladı. Ancak geçen zaman süresinde işlemci tekeli olan Intel, aynı piyasa için Classmate adında bilgisayar üreterek 200 ABD dolarına satmaya başladı. Dahası, dünyanın bilgisayar tekeli olan Microsoft Windows, işletim sisteminin daha ucuza yapılamayacağını 2 yıl önce açıkladıktan sonra, şimdi ise Linux işletim sistemi kullanan OLPC'i rakip olarak görmeye başladı ve 3 ABD dolarına Windows işletim sistemi satabileceğini açıkladı.

"Laptop satmada iyi değilim" diyen Nicholas Negroponte, 100 ABD dolarlık laptop fikrini eğitim amacı ile ortaya attığını söyledi.

Daha iki yıl önce laptop bilgisayarlar 1000 ABD dolarından ucuz değilken, şimdi ise daha kaliteli bilgisayarlar 500 ABD dolarına satılıyor. Hatta 200 ABD dolarına hard disksiz laptoplar da piyasaya girmiş durumda.

OLPC alma niyetlerini açıklayan geri bıraktırmış ülkelerin rejimleri, bugünlerde yan çizmeye başladılar. Önce Nijerya Eğitim Bakanlığı Windows işletim sistemini talep etti. Ardından Libya 1 milyon OLPC'dan alacağını açıkladıktan sonra bundan vazgeçmek için gerekçeler sıralamaya başladı.

Bilgisayar sektöründe geniş yığınların başka sistemlere alışması durumunda, gerek işlemci, gerekse de yazılım tekelleri kendi tekelliklerini kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kalacaklar. Bu durum karşısında kendi tekellerini korumanın tek çaresi ya rakibi satın almaktır, ya da rakibin piyasasına girerek rakibinin kaybetmesini sağlayarak tekelliliği korumak.

Microsoft ve Intel OLPC projesini satın alamayacaklarını bildiklerinden, bu projenin kısa zamanda başarısızlığa uğraması için her türlü yola başvuruyor ve azami kârlarını korumayı hedefliyorlar.

Fransa'da Büyük Grev

Fransa'da Sarkozy hükümetinin kazanılmış hakların kısıtlaması girişimine karşı isyan eden milyonlarca kamu ve özel sektör çalışanı, Kasım ayının ikinci yarısında büyük grevlere gitti.

5 milyon kamu çalışanının halihazırda toplu taşımacılık sektöründe devam eden 7 günlük greve büyük katılım göstermesi Fransız sermaye çevrelerini kaygılandırdı. O kadar ki, Fransa Maliye Bakanı toplu taşımacılık sektörünün günde 350 milyon Euro'ya mal olduğunu dile getirmek zorunda kaldı.

Grev nedeni ile uçak seferlerinin büyük bir bölümü iptal edildi, posta hizmetleri durdu, gazeteler basılmadı.

Gelişen grev dalgası karşısında hükümet ve işletme sahipleri geçirmeye hazırladıkları yasa konusunda geri adım atmayacaklarını söylediler de, yeni yasa konusunda sendikalarla görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldılar.

Taşımacılık sektöründe çalışan işçiler daha erken emekliye çıkma karşılığında emeklilik katkı paylarının yüksek olmasını kabul etmişlerdi. Ancak hükümet ve işverenler bu katkı oranlarını bir yandan aynı tutmak istiyor, diğer yandan da emeklilik yaşını artırmaya çalışıyor. Diğer bir deyimle işçilerin ücretlerini azaltmayı hedefleyerek bir avuç parababasının sermaye birikimlerini artırmayı hedefliyor.

Kamu sektörünün çok masraflı olduğunu dile getiren hükümet ve sermaye çevreleri, çalışanların sayısını azaltmaya çalışıyor. Yasanın geçmesi durumunda sadece 2008 yılında yarısı eğitim sektöründe olmak kaydı ile 23 bin kamu çalışanının işine son verilecek. Çalışan kesimler hayat pahalılığının arttığını ve reel gelirlerin gerilediğini verilerle kanıtlayarak ücretlerin artırılmasını talep ediyor.

Okul ve üniversite çalışanları özel sermayenin eğitime taşınması planlarını şiddetle protesto ediyorlar. Sarkozy Mayıs ayındaki seçimlerde halkın yaşamını

iyileştirici adımlar atacağını iddia ederek seçilmişti. Aradan 6 ay geçmesine karşın, çalışanların yaşamlarının iyileşmesi bir yana sermayenin azgın saldırısı ile karşı karşıyadırlar.

Hükümet kamu sektörü grevinin halk yığınları arasında sempati bulamayacağını ümit ederken, aksine bu greve halk destek verdi ve kamu çalışanlarının gelirlerinin uygun seviyeye yükseltilmesini talep etti.

Kamu çalışanlarının grevi bir günlük uyarı grevi niteliğinde idi ve hükümet bu protestoların zaman içerisinde söneceğini ümit ediyordu. Oysa bu grevler halk yığınlarının geçirilmeye çalışılan yasalara karşı duyarlılığını artırdı ve yasaya karşı güçlü bir muhalefetin yükseldiğini gün ışığına çıkardı.

Burjuva gözlemciler dahi bu grevlerden sonra Sarkozy hükümetinin geri adım atmak zorunda olduğunu dillendirmeye başladılar. Özel sektör ve kamu çalışanları kısa süre önce başlatılan bu mücadeleden sonra geri adım atmayacaklarını söylediler ve emeklilik ve ücretlerinin kısıtlanması değil ücretlerin artırılması konusunu gündeme taşıyarak bir karşı saldırıya geçtiler.

Peru Maden İşçileri, Haklarını Almada Kararlı

Peru maden işçileri emeklilik ve taşeronlukla ilgili yasaların geçirilmesi için eylemlerini artırdılar. Kasım ayında yapılan grevlerde 40 bin madenci greve giderek Peru'nun yüzde 60 ihracatını temsil eden bakır maden satışlarını durdurdu.

Aralık ortasına kadar yasaların geçmesini talep eden madenciler, bu sektörde doğru dürüst yasaların olmayışı nedeni ile ne emeklilik alıyorlar, ne de iş güvencelerine sahipler. Taşeronlukla daha ucuz işgücüne başvuran işverenler, işçilerin ücretlerini sürekli olarak düşürmeye çalışıyorlar.

Peru, Şili ve Meksika'da maden ocaklarında yapılan grevler bakır arzını zorlayarak bakır fiyatlarının artmasına neden oldu. Meksika madencilerinin Temmuz sonundan beri süresiz grevde olmaları, Latin Amerika'dan gelen bakır madeninde azalmalara neden oluyor.

Dünyanın en büyük maden ocaklarına sahip Cia. Minera Antamina, işçilerin emeklilik haklarının yasallaşmaması için girişimlerde bulunurken, diğer yandan da keyfi olarak taşeronlaşmayı artırıyor.

AB Üyesi Slovenya'da Protesto

Kıbrıs Cumhuriyeti ile aynı zamanda AB üyesi olan Slovenya'da hükümet, AB sayesinde yaşam standardının artacağını söylüyordu. Oysa aradan geçen çok kısa bir zamanda durumun bu olmadığını gören işçiler protesto eylemlerine geçtiler. 17 Kasım günü başkent Ljubljana'da 70 bin işçinin katılımı ile gerçekleştirilen mitingde işçiler daha iyi ücret ve sosyal adalet talep ettiler. Asgari ücretin 540 Euro olduğu Slovenya'da işçiler sürekli artan hayat pahalılığı karşısında hükümet ve işverenlerden yüzde 3.5 artış talep ettiler. Hükümet ve işverenler ise AB ile uyumu

bahane göstererek işçilerin bu artışını reddettiler.

Euro para birimine geçen Slovenya'da enflasyon yüzde 5.1 oranındadır. Bu dikkate alındığında işçilerin yüzde 3.5 artış taleplerinin, geçmiş ücretlerinin altında bir talep olduğundan, hükümet ve işverenler tarafından kabul edileceği sanılıyordu. Sendikalar işverenlerin bu tutumlarında değişiklik olmaması karşısında Aralık ve Ocak aylarında da eyleme gideceklerini açıkladılar.

Finlandiya Hastabakıcılarının Tehdidi

Finlandiya hastabakıcıları uzun yıllardan beri ücretlerinde yaşadıkları kayıplar nedeni ile yeni bir eylem türünü devreye koyacaklarını açıkladı. 4 haftalık eylemlerine duyarsız kalan yöneticilere topyekûn istifa edeceklerini bildirdiler.

12 bin hastabakıcı, yüzde 7'lik bir ücret artışı talebinde bulundu. Bunun yerine getirilmemesi karşısında topyekûn istifa edeceklerini de açıklayan hastabakıcılar, başka çıkar yolları olmadıklarının altını çizdiler.

Hastabakıcıların bu tehdidi karşısında hükümet arabulucuları devreye koydu. Hastabakıcılar başarılı bir kampanya yürüterek Finlandiya kamuoyunda büyük bir sempati topladı. Sağlık hizmetlerini sağlayan yerel yönetimler de hastabakıcıların taleplerine boyun eğmek zorunda kaldı ve hastabakıcıların taleplerini kabul etti.

ABD'de Açlık

Dünyanın en büyük ekonomisine sahip olan ABD kendi insanını doyurmak istemiyor.

Geçtiğimiz ay ABD hükümeti gelir dağılımı ve sağlıkla ilgili verileri açıkladı. Veriler ABD'de 2006 yılında 35.5 milyon kişinin açlık sınırının altında yaşadığını gösterdi.

ABD Tarım Bakanlığı verileri nüfusun yüzde 11'inin yiyecek sıkıntısı çektiğini ve bunun 2005 yılına oranla 12.6 milyon arttığını gösteriyor. 35.5 milyon aç insanın içinde 12.6 milyon çocuğun yiyecek bulamadığını ve günlerini aç geçirdiğini gösteriyor.

Açlığın kaynağının düşük ücretler ve sürekli olarak artan enerji ve konut fiyatları olduğu dikkati çekiyor. Yiyecek Araştırma ve Eylem Merkezi Başkanı Jim Weill 2007'de bu miktarın daha da artacağını ve bunun için önlem alınması gerektiğini söylüyor.

Özellikle de tek bireyli ailelerde -babaların terk ettiği aileler- açlığın yaygın olduğu yine verilerde açıkça görülebilir. Yiyecek Araştırma ve Eylem Merkezi 2001 yılına oranla dağıtılan reyşin kart harcamalarının yüzde 70 arttığını da bildiriyor.

Diğer yandan azami kârlarını devam ettirmek isteyen patronların, işçilerin sağlık sigortalarını yatırmamak için yasalardaki boşlukları kullandıkları da gün ışığına çıktı.

Ekonomi Siyaset Enstitüsü araştırmaları 2006 yılında 47 milyon kişinin sağlık sigortası olmadığını ve bunun 2000 yılına oranla 8.6 milyon arttığını gösteriyor. Özellikle de çocukların sağlık giderlerinin anne ve babalarının sağlık sigortaları tarafından karşılandığı dikkate alındığında, işverenler işçilerin sağlık sigortalarını yatırmadığından çocukların da mağdur oldukları ortaya çıkıyor.

2000 yılından bu yana işverenlerin, işçilerin sağlık sigortaları konusunda kazanılmış haklarını tırpanladığı dikkat çekiyor. Özellikle de büyük işletmeler bu tırpanlamanın başında geliyor. İşçiler bir yandan daha düşük ücretle çalışmaya zorlanırken, sağlık sigortalarını da bu ücretlerle ödemeye zorlanıyorlar. Açlık karşısında sağlık sigortalarını yatırmayan işçiler sigortasız yaşam sürdürmek ve hastalık zamanında ise aç yaşamak zorunda kalıyorlar.

ABD'de erkek işçilerin yüzde 69'u, kadın işçilerin de yüzde 73'ünün sağlık sigortasına sahip olduğunu gösteren veriler önümüzdeki yıllarda bu oranın daha da düşeceğine işaret ediyor.

Sağlık sigortasından kaybedenler sadece mavi yakalı işçiler değildir. Beyaz yakalı işçiler de bu alanda kaybedenler arasında...

Azami kârlar uğruna dünyayı hegemonyasında tutmak isteyen ABD emperyalistlerinin askeri harcamalarını yüzlerce milyar dolar artırırken, kendi ülke vatandaşlarının geçimi konusunda kılını kıpırdatmadığı ve işçilere karşı savaş açtığı bu verilerden rahatlıkla görülebilir. Ne de olsa onlar için önemli olan, sıradan çalışanların yaşamı değildir...

KİME VE NEYE GÖRE VATANDAŞLIK?!

KSP iptal edilen vatandaşlıklarla ilgili olarak bir açıklama yaptı. Bildiriyi aynen yayınlıyoruz

Kuzey Kıbrıs ve Türkiye kamuoyu, mahkeme kararıyla Türkiyeli 156 kişinin vatandaşlıklarının iptal edilmesini konuşuyor.

Muhalefet partisiyken dağıtılan vatandaşlıklara karşı politik bir eylem olarak, M. Ali Talat başkanlığındaki CTP'nin açtığı dava sonuçlandı ve aralarında parababaları Jak Kamhi ve Sinan Aygün gibi isimlerin yer aldığı 156 kişinin vatandaşlıkları iptal edildi.

Kıbrıs'ta ikametgahı bile yanlış gösteren bu patron takımının vatandaşlıklarının uzun süren mahkeme süreci sonunda iptal edilmesi, iş çevreleri ve onların basını tarafından yayılım ateşine tutuldu.

KSP olarak, mahkeme kararını olumlu ancak eksik buluyoruz. KKTC vatandaşlığı dağıtılan insanların bir kısmının vatandaşlıklarının korunmasının bir anlamı yoktur. Sırf parababasıdır diye bu ülkenin vatandaşı olmaları kabul edilemez.

Ayrıca dönemin muhalefet partisi CTP'nin sadece bazı isimlerin vatandaşlıklarının iptalini istemesi, bazı isimleri ise bahis konusu yapmaması burjuva politik bir manevranın ve samimiyetsizliğin ifadesidir.

CTP, o dönemde kitlelere şirin görünmek için bu davayı açmış, ancak bu iş boyunu çoktan geçmiştir.

Keza Başbakan Ferdi Sabit Soyer'in gelen tepkiler üzerine, hem de mahkeme kararının tam sonrasında "mağduriyetlerin giderileceği" ve "vatandaşlığı iptal edilenler arasında yapılacak değerlendirme sonucunda hak eden ve hak etmeyenler arasında bir ayırım

yapılacağı" yönündeki açıklamaları, iplerin kimlerin elinde olduğunu ve CTP'nin dönemin potansiyelini oy olarak kullanabilmek amacıyla yaptığı politik manevranın şimdi hükümet olmasıyla boyunu aştığının ve çark etmek durumunda kaldığının açık bir göstergesidir.

Mahkeme kararını vermiştir ve bağımsız olduğu iddia edilen yargının kararı üzerine, Bakanlar Kurulu tekrar toplanarak mahkemenin kat'i kararını yeniden mi gözden geçirecektir?

Ve bu "gözden geçirme", parası daha çok olanın vatandaşlığının iadesiyle mi sonuçlanacaktır?

O zaman mahkemenin kararı ve dava sürecinin ne hükmü kaldı?

Yargının bağımsızlığından devamlı dem vuran CTP, şimdi verilmiş hükme rağmen uygulama mı yapacaktır?

Bu durum, CTP'nin parababalarına, faşist kesimlere dağıtılan vatandaşlıklar ve ülkenin demografik yapısının değiştirilmesiyle ilgili bir zamanlar getirdiği eleştirilerde samimiyetsiz olduğunun açık bir kanıtıdır.

Ve eğer Bakanlar Kurulu, Soyer'in bahsini ettiği "haklı vatandaşlık-haksız vatandaşlık" ayırımını mahkeme kararına rağmen yapıp, belli kesimlere vatandaşlıkların iadesini gerçekleştirirse, bu ülkede yargının güvenilir olmadığı da bir kez daha kanıtlanacaktır!

On yıllarca Kıbrıs'ta yaşayan, üreten, alinteri döken ve burasını memleket bilmiş yabancı işçilere vatandaşlık için kırk dereden su getirilirken, parababaları bir saat içinde vatandaşlık alabilmektedir!

Kıbrıs'ta vatandaşlık hakkı, Kıbrıs'ta yaşayan, Kıbrıs'ın kurtuluşu için mücadele veren, Kıbrıs'a alinteri döken işçi ve emekçilerin olmalıdır!

Kıbrıs'ta vatandaşlık hakkı, Kıbrıs'ı bir kâr kapısı olarak gören, kirli politik faaliyetlerini gerçekleştirmek için bir arka kapı belleyenlerin değil, Kıbrıs'taki tüm değerlerin yaratıcısı olan dürüst, samimi ve ilerici işçi ve emekçilerin olmalıdır!

Perran Kutmanlar, Mehmet Ali Erbiller, Kayhan Yıldızoğullar, Sinan Aygünler, Sabancılar bu ülkenin geleceği değil, soyтары yüzleridir!

Galip Mendiler, Kundakçılar, Cumhuriyetçiler, Atilla Kurtanlar, bu ülkenin vatandaşlık değil, sınırdışı edilmeyi hak eden işgalcileridirler.

Yalım Erezler, İlcıklar, Mümtaz Soysallar, Özallar, Uzanlar, Demireller, bu ülkenin vatandaşı değil, bu ülkenin sömürücüleri, demagogları, psikolojik savaşçılarıdır!

Vatandaşlıkları bunlar haketmemektedirler! Konumları, kriterlere uyup uymamalarının da bir önemi yoktur!

Kıbrıs'ın kurtuluşuna karşı profesyonelce iş yapan bu kesimlerin bu adada yeri yoktur.

Partimiz KSP, Annan Planı döneminde BM'ye sunulan vatandaşlar listesinin kamuoyuna açıklanmasını talep eder!

Şeffaflıktan ve demokrasiden bahsedenden, bu talebi yerine getirmek zorundadırlar!

KSP, bundan sonra verilecek tüm vatandaşlıkların kamuya açık bir şekilde gerçekleştirilmesini talep eder!

KSP, bir günde İtalyan parlamenterlere verilen KKTC kimliklerinin neden on yıllardır bu toprakları vatan bilmiş, buraya alinterini akıtmış, ailesini, geçimini burada kurmuş işçi ve emekçilere verilmediğinin sorgulanması gerektiğini belirtir!

Ledra Kapısı (Lokmacı Barikatı) Neden Açılmıyor?

KSP temsilcisi Mehmet Birinci, Ledra Palace'da bir araya gelen partilerin ara bölgeye yaptıkları geziyi gazetemize değerlendirdi.

6 Aralık 2007 günü, Slovakya'nın Kıbrıs Büyükelçisi'nin girişimiyle ve Lefkoşa'nın Türk ve Rum kesimleri belediye başkanlarının da katılımlarıyla siyasi partilere Lefkoşa'yı bölen "Yeşil Hat"ın küçük bir kısmı ve Ledra geçiş noktası gezdirilmiştir.

Bir bölümü 1963 Aralık'ından, bir bölümü de 1974 Temmuz'undan beri kapalı olan bu bölgenin hali yürekler acısıdır. Bölgede bulunan birçok mimari öneme sahip bina harap olmuş durumdadır. Bugün yaşayan Lefkoşalıların büyük çoğunluğunun bilmediği bu bölge, birçoğumuzun tahmin edebildiğinden çok daha büyük bir alanı kapsamaktadır. 44 yıldır, Lefkoşa açısından çok önemli bir ekonomik potansiyel harcanmakta ve ülkemizin bütünü için milli servet oluşturan bir zenginlik çürütülmektedir.

2004 yılında geçiş noktalarının açılmasından sonra, Lefkoşa suriçinin en önemli geçiş noktası olan Lokmacı geçişinin açılması için de taraflar arasında görüşmeler yapılmış ve açılış için hazırlıklar başlatılmıştır. Her iki tarafın belediyeleri, bölgenin restore edilmesi için projelerini tamamlamış durumdadırlar. Belediye başkanları siyasi irade "evet" dediği anda biz kapıyı üç-beş gün içinde açmaya hazırız diyorlar.

Herşey hazır, açılması halinde Lefkoşa'ya önemli ekonomik ve sosyal katkılar, hatta Kıbrıs'ın bütününe önemli katkılar sağlayacak

olan Lokmacı kapısı bir türlü açılmıyor.

Bu kapının açılmasının önündeki engelin ne olduğu da, ne bir taraftaki politik liderlik, ne de öteki taraftaki politik liderlik tarafından resmen açıklanmış değil.

Yaptığımız temaslarda gördük ki, belediye başkanları bile kapının açılmayışının ardındaki nedenler konusunda tam olarak bilgilendirilmiş değiller. Bu konuda verdikleri demeçler birbiriyle çelişiyor.

Bizim yaptığımız temaslardan anladığımız şu ki, Lokmacı kapısının bulunduğu bölgede, 1964-74 arası dönemde Rum kesimine ait olan ve 1974 yılından beri Türk tarafının askeri denetiminde bulunan, ara bölgeye doğru uzanan 20 metrelik bir yol güzergahı ve çevresi sorun oluşturuyor.

Rum liderliği bu 20 metrelik bölümün, kapının açılması ile BM'ye devredilmesini talep ederken; Türk liderliği, kapı açılrsa bile bu

bölümün BM'ye devredilmesine karşı.

İşte bu sorun kapının açılmasını önleyen sorun olarak görünüyor.

Türk tarafı, aynen bir taş bile iade etmeyiz söyleminde olduğu gibi, işgali altında bulundurduğu Kıbrıs topraklarından 20 metrelik bir taviz bile vermiyor.

Bu katı tutumun ceremesini çekmek de Kıbrıs Türk çalışanlarına ve esnafına kalıyor. Çünkü bu kapının açılmamasının yarattığı kayıplar, Türkiye'nin cebinden çıkmıyor.

Öte yandan Kıbrıs Cumhuriyeti liderliği de, sanki bu 20 metrelik arazinin statüsünün değişmesiyle Kıbrıs'taki işgal sona erecekmiş gibi bir tavırla, bölgenin BM yönetimine verilmemesi halinde kapının açılmasını engelliyor. Halbuki bölgede hiçbir statü değişikliği yapılmadan da Lokmacı geçişi açılabilir.

Kısacası, iki inatçı keçi kafa kafaya vuruşuyorlar, bunun zararını halk çekiyor.

Pratikte incir çekirdeğini doldurmayacak bir sorun için Lefkoşa halkına ızdırap çektiliyor.

Bu gibi pratik sorunların, askerin mantığıyla çözülmesi genelde zordur.

Bu sorun, derhal her iki taraftan oluşturulacak sivil komitelere devredilmeli ve bu komiteler tam yetkili kılınmalıdır. Hatta tüm Lefkoşa suriçi bölgesinde bölünmüş olan tüm yollar açılarak, ara bölgenin tamamı restore edilmelidir. Mağusa kapısı (Olimpiyakos kulübü yanı, Aykasiano bölgesi, Baf kapısı - Çetinkaya kulübünün önünden Baf kapısına doğru uzanan yol) ve daha mümkün olan her noktada yollar birleştirilmeli, kullanıma açılmalıdır.

Komünist bir örgüt yaratma yolunda teorik çalışmanın önemi tartışılmazdır. Bu çalışmada muhakkak ki bireysel çalışma önceliklidir ve bu çalışma örgütsel olarak da merkezileştirilerek ve yol gösterilerek desteklenmelidir. Bizler KSG olarak dönemselsel olarak ortaya çıkan sorunlarda incelenmesi ve anlaşılması bakımından önem taşıyan Marksist yazını sayfalarımıza taşıma hedefindeyiz. Bu yayınların hem Marksist teoriye olan ilgiyi artırması, hem de Marksizmin anlaşılması ve günümüz koşullarına uyarlanarak devrimci mücadeleye katkı koyması umuduyula...

Kaynak: Lenin Döneminde Komünist Enternasyonal, Belgeler, Cilt 2, Maya Kitapları 3, Birinci baskı, Eylül 2002, sayfa 65-101 Elektronik kopya: Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek-Londra Bürosu, Haziran 2006.

VI. Parti Basını Üzerine

36) Komünist basını geliştirmek ve ilerletmek için sürekli çaba gösterilmelidir.

Parti kontrolüne tabi olmadıkça, hiçbir gazete komünist yayın organı olarak kabul edilemez. Bu ilke, makul bir düzeyde, tüm parti yayınlarına, yani. dergilere, gazetelere, broşürlere vb. uygulanmalıdır; fakat bu denetim bunların kuramsal, propagandif ve diğer yönlerden içeriklerini olumsuz yönde etkilemeyecek şekilde uygulanmalıdır. Parti, gazetelerin niceliğinden çok niteliğiyle ilgilenmelidir. Her komünist parti için ilk öncelik, iyi ve mümkünse günlük *bir merkezi gazetedir*.

37) Komünist bir gazete, asla, burjuva gazetelerde ve çoğu kez "sosyalist" diye anılan gazetelerde olduğu gibi, kapitalist bir işyeri gibi işletilmemelidir. Bizim gazetelerimiz, kapitalist kredi kurumlarından *bağımsız* olmalıdır. Reklamcılığın becerikli bir şekilde kullanımı gazetelerin mali durumuna tatmin edici ölçüde yardımcı olabileceği parti legal bir kitle partisi ise, fakat bu, gazetenin reklam veren büyük firmalara bağımlı hale gelmesine yol açmamalıdır. Bizim gazetelerimiz, otoritelerini, proletaryayı ilgilendiren bütün toplumsal sorunlar karşısındaki uzlaşmaz tutumlarıyla kazanacaklardır. Gazetelerimiz "halk"ın sansasyon ya da hafif eğlence isteğini tatmin etmeye çalışmamalıdır; küçük burjuva yazarların ve gazeteciliğin duayenlerinin eleştirilerine önem vermemeli ya da bu edebi çevrelere girmeye çalışmamalıdır.

38) Komünist bir gazete, en başta sömürülen ve militan işçilerin çıkarlarıyla ilgilenmelidir: Bu gazete, bizim en iyi propagandistimiz ve ajitatorümüz, proleter devrimin öncü savunucusu olmalıdır. Gazetemiz, tüm parti üyelerinin değerli deneyimlerini bir araya getirmeyi ve bu deneyimleri çalışmanın ortak norm ve ilkeleri şeklinde yaymayı amaçlamalıdır; böylece komünist çalışma yöntemleri sürekli olarak gözden geçirilip düzeltilerek geliştirilebilir. Deneyimler, ayrıca tüm ülkeden editörlerin katıldığı toplantılarda da paylaşılmalıdır; bu görüş verisi, tüm parti basınının yönetiminde ve tutumunda azami uyumu ve tutarlılığı getirecektir. Bu yolla parti basını ve her bir gazete, devrimci faaliyetimizin etkili örgütçüleri olacaktır.

Komünist gazeteler, özellikle de merkezi gazete, örgütlenme ve merkezileştirme çabalarında başarılı olmadıkça, demokratik merkezileştirme ya da komünist parti içinde etkili işbölümünü başarmak güçlükle mümkün olacaktır ve parti tarihsel görevini yerine getiremeyecektir.

39) Komünist gazete, komünistçe işleyen bir girişim haline gelmek için gayret sarf etmelidir; yani bir *proleter kavga örgütü*, devrimci işçilerin, tüm düzenli katkıda bulunanların, dizgicilerin, matbaacılarının, yöneticilerinin, dağıtımçıların ve satıcılarının, yerel haber toplayanların, materyali hücrelerde tartışan ve yayına hazırlayanların ve daha nicelerinin tümünün kurumu olmalıdır.

Gazeteyi bir kavga örgütü ve gerçek bir komünist kurum haline getirmek için bir dizi pratik ölçüte ihtiyaç vardır.

Her komünist, çalıştığı ve kişisel özverilerde bulunduğu gazeteyle yakın bağlara sahip olmalıdır. Gazete, komünistin, etkili olabilmesi için sürekli çelikleştirilmesi ve keskinleştirilmesi

gereken günlük silahıdır. Komünist gazeteler, ancak, parti üyeleri onlara yeterli ve düzenli mali-maddi özverilerde bulunmaya hazırlarsa yaşayabilirler. Legal kitle partilerinin kendi bağımsız varoluşlarını sağlayabilecekleri ve kendilerinin komünist harekete maddi destek sunabilecekleri güç ve sağlamlığı elde ettikleri zamana kadar üyeler, gazetelerin örgütlenmeleri ve geliştirilmeleri için sürekli bir mali kaynağa sahip olmalarını sağlamalıdır.

Komünistler, yalnızca gazetenin gayretli propagandacıları ve ajitatorları olmakla kalmamalıdır; gazeteye her alanda yararlı katkılarda bulunmalıdırlar. Partinin fabrika grupları ya da hücreleri, işyerlerinde olan her şeyi, toplumsal veya ekonomik öneme sahip her olayı; ister bir iş kazası, fabrika toplantısı, çıraklara kötü muamele, ister fabrikanın mali raporu olsun, gazeteye mümkün olduğu kadar çabuk iletmelidir. Sendikalarındaki parti grupları, sendika toplantılarında ve sendika sekreterliklerinde alınan tüm önemli kararları, tedbirleri ve düşmanlarımızın uğraştıkları faaliyet türleri konusundaki her bilgiyi toplamalı ve bunları gazeteye göndermelidirler. Toplantı ortamları ve sokaklardaki yaşam, dikkatli bir parti çalışanına çok sayıda küçük ayrıntıyı gözlemlenme ve eleştirel bir biçimde değerlendirme fırsatı verir. Bu küçük, ikincil ayrıntılar, onların günlük ihtiyaçlarından haberdar olduğumuzu, politikaya karşı kayıtsız kalan işçilere bile açıkça kanıtlayabilmek için gazetede kullanılabilir ayrıntılardır.

Yazı kurulu, çalışan halkın yaşamı, ve işçi örgütleri hakkındaki raporları özel bir dikkat ve hassasiyetle ele almalıdır. Bu raporlar, gazetenin çalışan halkın yaşamına yakın olduğunu göstermek için, kısa makaleler halinde basılabilirler ya da komünist fikirleri anlatmak için pratik örnekler olarak kullanılabilirler, ki bu komünizmin ilkelerini geniş işçi kitleleri tarafından anlaşılır kılmak için en iyi yoldur. Mümkün olan her yerde, yazı kurulu, yazı işleri bürosunu ziyaret eden işçilerle uygun zamanlarda tartışmalar düzenlemeli; yaşamın güçlükleri üzerine deneyimlerinden çıkardıkları umutlarını ve şikayetlerini dinlemeli; bunları dikkatlice not etmeli ve gazeteyi daha canlı hale getirmek için kullanılmalıdır.

Kapitalist düzen altında, bizim hiçbir gazetemizin kusursuz bir komünist kolektif çalışma kurumu haline gelebileceği bir gerçektir. Ancak en elverişsiz koşullarda bile, devrimci bir işçi gazetesi örgütlemek mümkündür. Rusları yoldaşlarımızın gazetesi 1912 ve 1913 yıllarındaki Pravda, bunun bir örneğidir. O, Rus İmparatorluğu'nun önemli merkezlerinden bilinçli devrimci işçilerin, son derece etkin bir örgütlenmesini temsil etmiştir. Bu yoldaşlar, bu gazeteyi; ortaklaşa yayına hazırlamışlar, basmışlar ve dağıtmışlardır, hatta bir çoğunun kendi ücretlerini katmasıyla finanse etmişlerdir. Gazete onlara, ne istiyorlarsa ve hareketlerinin o anda neye ihtiyacı varsa vermiştir; bu, onlara mücadelelerinde ve çalışmalarında bugün hala faydası olan bir deneyimdir. Parti üyeleri ve diğer birçok devrimci işçi, böyle bir gazeteyi "kendilerinin" gazetesi olarak görebilmişlerdir.

40) Partinin seçim kampanyalarına katkıda bulunmak, militan komünist basın çalışmasının ayrılmaz bir parçasıdır. Partinin faaliyeti belirli bir kampanya üzerine odaklandığında, parti gazetesi kampanya için yalnızca politik başyazılarını kullanmakla kalmamalı; kampanyaya gerekli olduğu kadar çok yer ayırmalıdır. Editörler, kampanyaya destek için tüm kaynaklardan

Komünist Enternasyonalin Üçüncü Kongresi Komünist Partilerin Örgütsel Yapıları, Çalışmalarının Yöntem ve İçeriği: Tezler Bölüm VI

materyal sağlamalı ve gazetenin içeriğiyle biçimini bu materyalin en etkili şekilde sunulabileceği biçimde düzenlemelidir.

41) Gazetelerimizin *abonelik ücretleri* çok sistemli bir biçimde toplanmalıdır. İşçilerin emek hareketine katıldığı veya ekonomik ya da politik olayların toplumsal yaşantıyı alt üst ettiği dönemlerde, yeni okurlar kazanmak için iyi fırsatlar ortaya çıkar ve bu dönemlerde komünistler ellerinden gelenin en iyisini yapabilmelidirler. Gazete tarafından açıkça ve faal bir şekilde desteklenen herhangi bir büyük grev veya lokavttan kaynaklanan bir eylem sona erdiğinde, komünistler grevde olanları derhal gazetelere abone olmaları için tek tek ikna etmelidirler. Onlar, bir grev sırasında, sadece *abone* formları dağıtıp, fabrikalardaki ve sendikalarındaki komünist gruplar içinde propaganda yürütmekle kalmamalı; mümkün olan her yerde, mücadeleye katılmış olan işçilerin evlerini ziyaret ederek militan bir ajitasyon kampanyası geliştirmelidirler.

Ayrıca, işçi kitlelerinin ilgisini siyasete çeken her siyasi seçim kampanyasından sonra, işçi sınıfının yaşadığı bölgelerdeki evleri ziyaret etmek için özel gruplar oluşturulması da gereklidir.

Geniş işçi kitlelerini yüksek fiyatlar, işsizlik vb. ile etkileyen potansiyel siyasi ve ekonomik kriz dönemlerinde komünistler, bu sorunlar üzerine becerikli bir propaganda yapmalıdırlar. Onlar, sendika gruplarından, sendikalarda örgütlenmiş olan işçilerin ayrıntılı listesini almak ve abone kazanmak amacıyla tek tek, bu işçilerle bağ kurmada bu listelerden yararlanmak için tüm güçleriyle çalışmalıdırlar. Deneyimler göstermiştir ki; böylesi bir abone kaydetme işi için, ayın son haftası en iyi zamandır. Bu dönem boyunca, bunu en azından yılda bir kez. denememiş olan yerel grup, iyi bir fırsatın elinden kaçmasına izin veriyor demektir.

Gazete satışı için oluşturulmuş çalışma grupları, tek bir işçi toplantısını ya da gösterisini kaçırmamalıdır; olayın öncesinde, sonrasında ve olay sırasında gazetelere abone yapmalıdırlar.

Aynı görevi, sendikalarındaki parti grupları, kendi sendikalarının tüm toplantılarında, hücreler ve fabrikalardaki parti grupları ise fabrika toplantılarında yerine getirmelidirler.

42) Parti üyeleri, gazeteyi, onun düşmanlarına karşı da savunmalıdırlar. Tüm parti üyeleri ayrıca, kapitalist basının haberleri nasıl saptırdığını ve gizli tuttuğunu teşhir edip eleştirerek, gazeteyi ona karşı savunmalıdırlar.

Biz, sosyal-demokratların ve bağımsız sosyalistlerin basınına, dar bir polemige dönüşüp yozlaşmaması gereken sürekli bir saldırıyla alt etmeliyiz. Bunların, çeşitli toplumsal çelişkileri hafifletip örtbas etmek için verdikleri mide bulandırıcı uğraşları meydana çıkarmak amacıyla, günlük yaşamdan birçok örnek kullanılmalıdır. Sendikalarındaki ve diğer örgütlerdeki parti gruplarımız, sendikaların ve diğer işçi örgütlerinin üyelerini sosyal-demokrat basının aldatici ve zararlı etkisinden kurtarmak için ellerinden geleni yapmalıdırlar. Ev ev gezerek ve fabrikalarda yapılan ajitasyonla yeni aboneler kazanma faaliyetimiz, sosyal-hainlerin basınına karşı cepheden, akıllıca bir saldırıyı da içermelidir.

KSP'den Güney Kıbrıs Halkına Çağrı

Kıbrıs Sosyalist Partisi, 2008 Şubat ayında Güney Kıbrıs'ta yapılacak olan başkanlık seçimleri ile ilgili bir açıklama yaparak Güney Kıbrıs'ta yaşayan halka çağrı yaptı. KSP Genel Sekreteri Yusuf Alkım tarafından yapılan açıklamayı aynen yayınlıyoruz.

Kıbrıs Sosyalist Partisi yaklaşan başkanlık seçimlerinin ülkemizde barışın sağlanması ve adamızın yeniden birleştirilmesinin bir aracına dönüştürülmesi gerektiği inancındadır.

1955 yılında beridir Kıbrıs sorunu çözümlenememiştir. Çözümlememesi bir yana, her geçen gün daha da kötü bir hal almıştır.

Gelinen aşamada adamız ikiye bölünmüştür. Şimdi barışa her zamankinden daha uzağız.

Kıbrıs halkı barış konusunda ümitsizliğe kapılmakta haklıdır. Çünkü 52 yıldır hiçbir görüşme, hiçbir plan özlenen çözümü üretmemiştir.

Emperyalist büyük güçlerin çıkarları ülkemizde barış ve huzurun önündeki en büyük engeldir.

Ortadoğu'daki petrol yataklarına hakim olabilmek için Anglo-Amerikan emperyalistlerinin adamız üzerindeki işgali sürdükçe; üs bölgesi dediğimiz topraklardan Anglo-Amerikan emperyalistlerini kovmadığımız sürece adamıza barış gelmeyecektir.

Adamız üzerindeki Türk işgalinin birinci amacı da bu üslerin varlığını

korumaktır.

Bu sadakatlerine karşılık Türk hakim sınıflarına bizim topraklarımız yağma edilmek üzere Anglo-Amerikan emperyalistleri tarafından sunulmaktadır.

Adamıza barış gelmesi, ancak adamızdaki tüm emperyalist üs ve orduların kovulması ile mümkündür.

Bu mücadele Rum, Türk tüm milliyetlerden Kıbrıs halkının güç birliğini gerektirir.

Emperyalizme karşı güç birliği politikası ta 1926 yılında bizim atalarımız olan KKK neferlerinin Komintern önderliğindeki uluslararası işçi sınıfının tavsiyeleriyle oluşturdukları doğru bir politikadır. Halen geçerliliğini koruyan bu politika hala gerçekleştirilmeyi beklemektedir.

İngiliz emperyalizminin adamız üzerindeki işgali hala sürmektedir.

Buna adamızda muhtelif anlaşmalarla bulunan Yunan Alayı ve BM "barış gücü" maskeli orduları ve son olarak da Türk işgali eklenmiştir.

Ülkemizdeki işgal durumunun sona ermesi için Kıbrıs'ta yaşayan tüm milliyetlerden halkın, işçilerin, emekçilerin (adanın her iki yarısındaki göçmen işçiler de dahil) emperyalizme karşı

güç birliği şarttır. Bu amaçla ortak bir anti-emperyalist birleşik cephe derhal oluşturulmalıdır.

Bu cephenin bugün ihtiyaç duyduğu en önemli siyasal güçlerden biri de AKEL'dir.

KKK'nın devamı olduğunu iddia eden AKEL ne yazık ki KKK'nın birleşik cephe politikasını terk etmiştir.

Partimiz AKEL'i Anti-Emperyalist Birleşik Cephe politikasına geri dönmeye çağırır ve bu alanda AKEL ile her türlü işbirliğini yapmaya hazır olduğunu ilan ederken, bu anti-emperyalist politikaya destek vermesi koşuluyla, tüm garantörlere ve garantilere karşı olmak, onların

adadaki tüm haklarını reddetmek, askerlerini ve üslerini reddetmek, tüm emperyalist askeri blokları reddetmek ve seçimleri kazanması halinde tüm bu politikaları hayata geçirmeyi üstlenmesi halinde, vatansever Kıbrıs halkını başkanlık seçimlerinde AKEL Genel Sekreteri Dimitris Hristofyas'ı desteklemeye çağırmaktadır.

Kıbrıs halkı seçimlerde bu koşullarla Hristofyas'ı desteklemeli ve kendisinden anti-emperyalist birleşik cephe programını hayata geçirmesini, başkan olması halinde emperyalist güçlere karşı güç birliği yapacak ulusal ve uluslararası güçlerimize destek vermesini, 50 yıldır yürütülen emperyalist çözüm planlarının gerçekçi olmadığını dünyaya ilan etmesini, tek somut ve gerçekçi yaklaşım olan emperyalizmle her türlü bağlarımızı koparma politikasına destek vermesini talep etmelidir.

Kıbrıs sorununu yalnızca güçlerini birleştirmeyi başarabilen Kıbrıs halkı çözebilir. Başka çözüm yok.

SOSYALİZM

GARANTİLİ:

Kapitalizmin sebep olduğu toplum üstündeki kir ve pisliği çıkarır.

Sömürüyü
İrkçılığı
Rüşveti
İnsan haklarına saldırıyı
Ve daha daha neleri!

BİR TEMASTA SİLER.

%100 Marksizm Leninizm ihtiva eder.

Hun Adınoğlu 2007 ©

Bir çoğu sorar:
"Dünyaya ne oluyor?"

Biz nedenini biliyoruz
ve çözümünü de.

www.kibrissosyalistpartisi.org

Hun Adınoğlu 2007 ©